

WYDZIAŁ MECHANICZNY B. SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ
WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN
WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I OKRĘTÓW
WYDZIAŁ MECHANICZNY
POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ

40

3 Z J A Z D

ABSOLWENTÓW

lat

SZCZECIN 1986

6w
27032
Politechnika Szczecińska
Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki

BIBLIOTEKA

70-310 Szczecin, Al. Piastów 19
tel. 091 449-42-97

WYDZIAŁ MECHANICZNY B. SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ
WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN
WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I OKRĘTÓW
WYDZIAŁ MECHANICZNY
POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ

40 LAT WYDZIAŁU

3 Z J A Z D

80006
ABSOLWENTÓW

[2]

S Z C Z E C I N 1986

B-135/2

M.27032/2

KOMITET REDAKCYJNY:

doc. dr inż. Mieczysław Wysiecki

dr inż. Franciszek Makówka

mgr inż. Erwin Kaczmarek

Biblioteka Główna
Politechniki Szczecińskiej
M.27032/2

007-027032-02-0

Zakład Poligraficzny Politechniki Szczecińskiej "ZAPOL"
71-065 Szczecin, al. Piastów 42a

Nakład 420 + 23 egz. Format B₅. Papier offset
kl.III.70g B₁. Zam. nr 482/B6.

①, 548/07

SPIS TREŚCI

1. Słowo wstępne - Jego Magnificencja Rektor prof. nzw. dr hab. inż. Władysław Nowak	5
2. Pierwsze lata Wydziału	7
Wspomnienia z pracy w Szkole Inżynierskiej - mgr inż. Władysław Borkowski	7
Okruchy wspomnień z roku akademickiego 1946/47 - doc. dr inż. Mieczysław Kąkol	9
3. Kronika Zjazdów Absolwentów Wydziału	13
4. 40 lat Wydziału Mechanicznego Politechniki Szczecińskiej - prof. zw. mgr inż. Stanisław Prowans	15
5. Aktualna Kadra dydaktyczna Wydziału	27
- Instytut Inżynierii Materiałowej	27
- Instytut Technologii Mechanicznej	27
- Katedra Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn	28
- Katedra Spawalnictwa	29
- Katedra Techniki Ciepłej	29
- Zakład Techniki i Eksploatacji Samochodów	30
- Instytut Okrętowy	30
- Dziekani Wydziału	33
- Prodziekani Wydziału	33
- Doktoranci Wydziału	34
- Absolwenci Wydziału	39

1. SŁOWO WSTĘPNE

III Zjazd Absolwentów Wydziału Mechanicznego odbywa się w roku 40-lecia powołania do życia pierwszej na Ziemiach Zachodnich Uczelni technicznej - Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. Wśród utworzonych wówczas trzech wydziałów, był również Wydział Mechaniczny, który od tamtego historycznego już roku 1946 nieprzerwanie kształci rzeszę specjalistów mechaników-konstruktorów, technologów, energetyków, a w latach 1960-1983 również okrętowców.

Wydział Mechaniczny, który w okresie swego istnienia przechodził różne koleje losu, jest dziś, mimo wyłączenia się w roku 1983 Instytutu Okrętowego w odrębną jednostkę - jednym z najsilniejszych kadrów w Politechnice Szczecińskiej. Stan samodzielnej kadry naukowo-dydaktycznej pozwolił już w 1968 roku na uzyskanie przez Wydział praw doktoryzowania, a aktualny rozwój naukowy Wydziału pozwala przypuszczać, że do roku 1990 uzyska prawo nadawania stopnia naukowego - doktora habilitowanego.

Liczba ponad 3 100 wypromowanych absolwentów oraz 75 doktorów nauk technicznych to wkład wydziału w zagospodarowanie i rozwój Pomorza Szczecińskiego. O stopniu przygotowania Absolwentów wydziału do pracy zawodowej świadczy to, że wielu z Was zajmuje kierownicze funkcje w przemyśle i administracji państwowej.

Przyjmując w murach Uczelni przedstawiciele wszystkich roczników ze szczególną serdecznością i wzruszeniem witam wykładowców i absolwentów pierwszego rocznika Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. Wszystkim przybyłym na tę szczególną uroczystość z kraju i z zagranicy Kolegom życzę, aby pobyt w mieście swojej młodości, przyniósł wiele radości, niezatartych wspomnień i odnowienia przyjaźni.

R E K T O R

prof. nzw. dr hab. inż. Wł. Nowak

2. PIERWSZE LATA WYDZIAŁU

WSPOMNIENIA Z PRACY W SZKOLE INŻYNIERSKIEJ

Rok 1947. Ukończyłem studia, które rozpoczynałem przed wojną w roku 1936 na Politechnice Lwowskiej, a ukończyłem na Politechnice Śląskiej. Pięcioletnia przerwa w studiach, to wynik wojny.

Studiujący ze mną kolega zaprasza mnie do siebie, do Szczecina. Końiec maja, jadę do Szczecina. Miasto oczarowało mnie między innymi piękną zielenią, mimo wielu jeszcze gruzów. Po raz drugi przyjeżdżam do Szczecina we wrześniu i zostaję przyjęty przez dyrektora Szkoły Inżynierskiej mgr inż. Ryszarda Bagińskiego na Wydział Mechaniczny do tworzącej się katedry Silników Spalinowych jako asystent. Następnie byłem starszym asystentem, adiunktem, profesorem kontraktowym, zastępcą profesora i starszym wykładowcą. Kierownikiem Katedry Silników Spalinowych był prof. Karol Taylor, który, będąc profesorem Politechniki Gdańskiej, dojeżdżał co dwa tygodnie do Szczecina na wykłady z silników spalinowych. Wraz z nim dojeżdżali profesorowie Stanisław Łukasiewicz i Marian Sienkowski.

W początkowym okresie otrzymałem od profesora K. Taylora książki i opracowywałem plansze, które służyły jako pomoce naukowe do wykładów i ćwiczeń. Profesor prowadził wykłady i projektowanie, a ja ćwiczenia. Obowiązkiem moim było uczestniczenie we wszystkich wykładach i ćwiczeniach projektowych.

Plan studiów na Wydziale przewidywał początkowo dwie specjalności: ogólnokonstrukcyjną i technologiczną. Od roku akademickiego 1948/49 została utworzona trzecia specjalność - budowa statków śródlądowych. Silniki spalinowe były wykładane na sekcji ogólnokonstrukcyjnej. Pierwszy egzamin dyplomowy na Wydziale odbył się w roku 1950. Polegał on, wzorem Politechniki Lwowskiej, na trzydniowym projekcie dyplomowym i na własnej obronie pracy.

W roku 1948, kiedy dziekanem był mgr inż. Henryk Sosnowski, poproszono mnie o pełnienie funkcji administracyjnej w Dziekanacie, była to w późniejszym okresie funkcja prodziekana. Za pracę w Dziekanacie w początkowym okresie otrzymywałem pewną ilość godzin zleconych. Funkcję prodziekana Wydziału pełniłem z przerwą przez dwanaście lat.

W roku akademickim 1951/52 stanowisko dyrektora Szkoły Inżynierskiej zostaje oficjalnie zastąpione stanowiskiem Rektora, które w dalszym ciągu piastował mgr inż. Ryszard Bagiński.

W 1951 r. nazwa Wydziału Mechanicznego została zmieniona na Wydział Budowy Maszyn.

W tym początkowym okresie było dużo dojeżdżających profesorów i wykładowców. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego postanowiło zmienić profil studiów, zlikwidowało niektóre specjalności względnie wprowadziło inne. Zamiast specjalności ogólnokonstrukcyjnej wprowadzono specjalność: maszyny i urządzenia energetyczne, która była już nie o profilu konstrukcyjnym jak dotychczas, a o profilu eksploatacyjnym. W związku z tą zmianą od września 1953 r. przestał pracować prof. Karol Taylor, jak i inni dojeżdżający profesorowie.

Po zlikwidowaniu Katedry Silników Spalinowych zostałem kierownikiem Zakładu Rysunku Technicznego w Katedrze Części Maszyn.

Od 1 września 1955 r. Szkoła Inżynierska została podniesiona do rangi Politechniki Szczecińskiej.

Oto wspomnienia z pierwszych lat pracy w Szkole Inżynierskiej. Zarówno te pierwsze, jak i dalsze lata pracy w Politechnice Szczecińskiej wspominam bardzo miło. Na Uczelni przepracowałem 36 lat. Obecnie jestem na emeryturze.

mgr inż. Wł. Borkowski

OKRUCHY WSPOMNIENIŃ Z ROKU AKADEMICKIEGO 1946/47

Szczecin pod koniec lata 1946 roku, miasto zaludniające się dopiero - poza śródmieściem było prawie niezamieszkałe. Z dnia na dzień dynamicznie rosła liczba mieszkańców. Byli to przybysze z różnych stron kraju i świata. Cechowała ich wielka traperska ruchliwość wokół urządzania się w tym dość pustawym wtedy mieście. Słyszało się różne gwary i akcenty polskiej mowy i różnego kroju wojskowe mundury można było oglądać na ulicy. Zagęszczało się ludźmi od śródmieścia, mimo że ono właśnie było najbardziej zniszczone. Czynne były wtedy tylko trzy linie tramwajowe, wszystkie bowiem mosty i wiadukty w mieście i te nad Odrą leżały w gruzach. Tramwaje najczęściej w miejsce szyb miały deski lub tekturę z małą tylko szybą lub otworem w środku dla oświetlenia wnętrza.

Na dworcu głównym w tunelu wyjściowym do miasta, na kartonie technicznym pismem blokowym sekretariat Politechniki zawiadamiał o egzaminach wstępnych na Wydział Mechaniczny. Adres do dziś aktualny - Pułaskiego 1. Sekretariat przyjmujący zgłoszenia kandydatów mieścił się na parterze obecnego Wydziału Chemii - są tam obecnie biura biblioteki. Zapewne istniały obiektywne trudności uniemożliwiające przeprowadzenie wstępnych egzaminów w zapowiadany jesienny terminie. Ostatecznie odbyły się one w połowie lutego 1947 roku, nie na Politechnikę lecz do 3-letniej Szkoły Inżynierskiej. W budynku przy ul. Sikorskiego odbyły się w odpowiednio przygotowanych salach egzaminy, a potem wykłady. Z całego kompleksu zabudowań, ten gmach - dawny Wydział Maszynowy - o czym świadczyły ustawione ekspozyty maszyn parowych i silnika gazowego w holu przy głównym wyjściu, a także ceramiczna dekoracja na elewacji zewnętrznej budynku, był w stanie jako tako nadającym się do rozpoczęcia zajęć. Centralne ogrzewanie nie było czynne, a w piwnicach stała woda sięgając po wagi maszyn elektrycznych dawnego laboratorium dydaktycznego. W salach wykładowych wstawiono brakujące szyby i żelazne piece węglowe, które potem najczęściej obsługiwali słuchacze, by nie zmarznąć pod-

czas wykładu. Podczas egzaminów wstępnych pieców tych niestety, jeszcze nie było. Trwał on więc do czasu, kiedy kandydatowi skosiniąła z zimna ręka odmówiła posłuszeństwa. Pośpiech, który towarzyszył rozpoczęciu działalności szkoły wynikał z chęci włączenia się do ogólnokrajowego roku szkolnego 1946/47. To włączenie nastąpiło dopiero 1 października 47 r. rozpoczęciem drugiego roku studiów. W tym celu zrezygnowano z ferii letnich i powiększono odpowiednio ilość zajęć w tygodniu. Po czasie żałowano tej lokalnej decyzji. Wspomniany pośpiech był odbiciem ducha tych lat - odrobienia możliwie szybko strat wywołanych wojną, co oczywiście było powszechnie akceptowane. Ówczesni studenci byli mozaiką wieku, pochodzenia, zamożności i stroju: przedwojenni studenci i maturzyści, także powojenni maturzyści oraz ci z tajnych okupacyjnych kompletów, w mundurach ludowego wojska i w batelдресach, a także liczni, wprawdzie po cywilnemu, o bogatej przeszłości partyzanckiej. O niektórych szlachetnie urodzonych wiedzieli tylko wtajemniczeni. Znalazł się między nami Polak - obywatel CSRC z Bogumina oraz jeden zdeklarowany syjonista, potem wzorowy student, którego Anglicy jesienią 1945 roku zawrócili z redy portu w Haifie.

Cechą charakterystyczną studentów tych lat, mających za sobą już sporo życiowego doświadczenia, był głód wiedzy. Bardzo krytycznie przyjmowane były wykłady, zwłaszcza te z dziedzin aplikacyjnych. Domagało się wysokiego ich poziomu. Były przypadki bojkotu wykładów z racji zastrzeżeń do ich poziomu.

Uczelnie i studentów w tym pierwszym okresie władze miejskie i mieszkańcy miasta otaczały sympatią i opieką. Liczne dowody potwierdzały ten ciepły stosunek. Chodziło się na "studenckie" tanie obiady do licznych wtedy prywatnych restauracji - tam można było zostać zaproszonym nawet na dobrą wódkę przez zupełnie nieznanym sobie osoby. Fryzjer na ul. Sikorskiego (obok uczelni) strzygł studentów za połowę ceny. Bratniak rozdawał bezpłatne bilety do kin itp. Nawet MO była bardziej wyrozumiała i tolerancyjna. Pewnego razu latem - nie miałem wtedy czapki studenckiej, skacząc do tramwaju w biegu (wtedy

drzwi nie były zamykane) wpadłem wprost w ramiona umundurowanego funkcjonariusza milicji. Sporo cierpkich i gniewnych uwag sypało się na mnie do momentu kiedy na gromkie "dokumenty" pokazałem legitymację. "O panie studencie" - usłyszałem w zupełnie innej już, cieplej tonacji - "proszę tego na przyszłość nie robić, bo może zdarzyć się nieszczęście". Rzeczywiście od tego czasu wsiałam zawsze do nieruchomego pojazdu.

Wykładowcami w latach 1946/47 byli najczęściej doświadczeni ludzie, z przemysłu pełni zapas, którzy znaleźli się tu, by go odbudować. Byli najbardziej świadomi pustki kadrowej na tym terenie. Fizykę wykładał inż. Zygmunt Paryski, z wykształcenia elektryk, bardzo oszczędny w słowach, doskonały znawca przedmiotu i wspaniały pedagog. Rysunek techniczny prowadził inż. Antoni Bućkiewicz, organizując jednocześnie katedrę obrabiarek i obróbki.

Ranga technicznych rysunków i geometrii wykreślnej w owych czasach była wysoka. W procesie kształcenia inżynierów mechaników - konstruktorów maszyn istotną rolę odgrywał rysunek. Był on dla wielu prawdziwą zmurą i barierą. Zabierał ogromną ilość czasu, kreślarnie były pełne życia - tu dyskutowano, uczono się, podjadano i podsypiano. Każdy nad własną "deską", do której brystol obowiązkowo przyklejany był na "mokro". Nie można było rysunku odpinać i zabierać do domu - niestety, chyba że całą deskę - dość dużą i niewygodną na ulicy. Obrazek studenta z "dechy" pod pachą przemykającego się chykiem ulicą lub tramwajem dziś jest zupełnie nieznany.

Dziekanem był inż. Konstanty Miściuk - metalurg, człowiek o gołęmbim sercu, doskonale rozumiał kłopoty studentów, zawsze znajdował dla nich czas. Inna barwna postać to prof. matematyki Otto Piotr Laure, pamiętam, jak zapewniał swym tubalnym głosem, gestykulując przy tym rękami, że umie sprowadzić operacje różniczkowe "do rachunku na pięciu palcach". Kiedyś jednak prywatnie przyznał, że ich sedno zrozumiał sam dopiero 10 lat po dyplomie, może pocieszał tak słuchaczy. Z wielką atencją odnosił się do wojskowych mundurów, a zwłaszcza

cza do medali. Inżynier Kamil Wendeker (mechanika i wytrzymałość) - postać tchnęła orientem, może dlatego, że wojnę przeżył w Turcji. Mieszkał samotnie z wilczurem na terenie szkoły, "w każdy piątek aż do" - można było zdawać egzamin. Tych z "dwóją", do drzwi odprowadzał tylko warczący pies. Dalej, był taki - prof. Włodzimierz Radycki od geometrii wykreślnej, co to zamykając oczy rozmieszczał punkty w przestrzeni sali wykładowej ("mamy punkt tu, a tam tniemy płaszczyznę").

Uczono wtedy różnych "sztuk" inżynierskich i innych. Wykład z "higieny przemysłowej" - prowadził kierownik mikrobiologicznej pracowni w Ubezpieczalni - dr F. Białous. Także elementów sztuki budowlanej w ramach "budownictwa przemysłowego" wraz z ćwiczeniami praktycznymi, układania murów krzyżowych i innych narożników oraz sklepień z drewnianych cegieł, uczył sam rektor szkoły prof. R. Bagiński. Nie było wtedy wśród języków obcych rosyjskiego, ani ekonomii z filozofią, był natomiast wykład z ekonomii klasycznej. Chodziłem na język niemiecki do mgra Jana Świetlika znakomitego znawcy różnych języków, który miał uraz do wiatru. Odwoływał wykład przy sile wiatru 4° w skali Beauforta. Pamiętam z tych wykładów, że w Szwajcarii podczas "halnego" chirurdzy podobno nie pracują.

doc. dr inż. Mieczysław Kąkol

3. KRONIKA ZJAZDÓW ABSOLWENTÓW WYDZIAŁU

W okresie istnienia Wydziału Mechanicznego byłej Szkoły Inżynierskiej, a następnie Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej odbyły się tylko dwa Zjazdy Absolwentów.

I Zjazd odbył się w dniach 10 i 11 października 1958 roku. Komitetem organizacyjnym kierował z.prof. mgr inż. Władysław Winkler, mając do pomocy kolegów spośród których największy wkład w organizację Zjazdu wnieśli: kol. kol. Zbigniew Gniewoszewski, Anna Tarnowska i Ryszard Zambrzycki.

W Zjeździe uczestniczyło 135 absolwentów.

Zjazd otworzył Dziekan Wydziału Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej z.prof. mgr inż. Jerzy Ordega serdecznie witając przybyłych absolwentów oraz zaproszonych gości. Następnie przemówienie wygłosił J.M. Rektor Politechniki Szczecińskiej doc. mgr inż. Stanisław Prokna. Referat programowy Zjazdu, stanowiący inspirację do długiej i rzeczowej dyskusji na temat profilu absolwenta Naszego Wydziału oraz optymalnego charakteru programu studiów wygłosił kol. mgr inż. Zygmunt Tęczyński. Po ożywionej dyskusji uczestnicy Zjazdu zwiedzili laboratoria i warsztaty Wydziału, a następnie udali się na wspólny obiad. W godzinach wieczornych wzięli udział w przedstawieniu teatralnym.

W drugim dniu Zjazdu odbyła się Sesja Naukowa, na której wygłoszono pięć referatów opracowanych przez absolwentów Wydziału. W godzinach wieczornych w gmachu Wydziału odbyło się spotkanie towarzyskie, które stanowiło zakończenie Zjazdu.

II Zjazd Absolwentów odbył się w dniach 10 i 11 października 1971 r. Komitetowi Organizacyjnemu przewodniczył prodziekan Wydziału doc. dr inż. Tadeusz Kukuła. Największy wkład w organizację Zjazdu wnieśli kol. kol.: Józef Błazowski, Wojciech Briks, Leszek Burak, Erwin Kaczmarek, Władysław Nowak, Roman Sobański oraz Edward Wituszyński.

W Zjeździe uczestniczyło 381 absolwentów.

Otwarcie Zjazdu nastąpiło w dniu 10.09.1971 roku o godz. 10⁰⁰ w Zamku Książąt Pomorskich.

Zjazd otworzył Jego Magnificencja Rektor prof. dr inż. J. Kępiński, witając absolwentów i zaproszonych gości, wśród nich przedstawicieli władz administracyjno-politycznych, większych zakładów pracy i wyższych uczelni Szczecina.

Przemówienie inauguracyjne wygłosił Dziekan Wydziału doc. dr inż. Wiesław Olszak.

W godzinach popołudniowych rozpoczęła się w gmachu Wydziału Sesja Naukowo-Techniczna, na której wygłoszono 15 referatów. Obrady Sesji odbyły się także w godzinach przedpołudniowych dnia następnego. Obrady przebiegały w dwóch sekcjach specjalistycznych. W godzinach wieczornych i nocnych, poczynawszy od godz. 20⁰⁰, odbyło się spotkanie towarzyskie w SZG "Kaskada". W dniu 11.09.1971 roku uczestnicy Zjazdu zwiedzali Zakłady Instytutu Budowy Maszyn i Instytutu Okrętowego Naszego Wydziału. W dniu tym odbyła się dla chętnych wycieczka do Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego. Zakończenie obrad i Sesji oraz zamknięcie Zjazdu nastąpiło o godz. 14⁰⁰.

Obecny Zjazd ma charakter szczególnie uroczysty, gdyż jest związany z obchodami 40-lecia powstania Wydziału. Dla jego organizacji powołano dwa Komitety. Komitetow. Honorowemu III Zjazdu Absolwentów przewodniczy Prezydent m. Szczecina kol. mgr inż. Ryszard Rotkiewicz. Przewodniczącym Komitetu Roboczego Zjazdu jest kol. dr inż. Franciszek Makówka. Całość prac organizacyjnych koordynuje Dziekan Wydziału kol. doc. dr hab. inż. Mieczysław Wysiecki. Duży wkład w organizację Zjazdu wnieśli także kol. kol.: dr inż. Jolanta Hann, dr inż. Stanisław Lenart, dr inż. Edward Sobkowiak, mgr inż. Erwin Kaczmarek, mgr inż. Władysław Laskowski, mgr inż. Zbigniew Gniewoszewski.

4. 40 LAT WYDZIAŁU MECHANICZNEGO POLITECHNIKI SZCZECIŃSKIEJ

Czterdzieści lat minęło jak jeden dzień !

Słowa popularnej piosenki zachowują swoją aktualność w dniu dzisiejszej rocznicy.

Bowiem w skali działalności wyższej uczelni - czterdzieści lat - krótki to okres, zaledwie umożliwiający wypracowanie dydaktycznego i naukowego profilu Wydziału. Natomiast w osobistej skali każdego z nas - absolwenta czy nauczyciela akademickiego to połowa życia poświęcona twórczej pracy.

W naszej osobistej skali minione czterdziestolecie wydaje się jednak krótsze, dzięki okresowym spotkaniom.

Już 10 i 11 października 1958 r. miał miejsce I Zjazd Absolwentów Wydziału - związany z X-leciem uczelni. W dniach 10 i 11 września 1971 r. odbył się II Zjazd Absolwentów w ramach obchodów XXV-lecia Politechniki Szczecińskiej. Wreszcie obecny - III Zjazd został zorganizowany z okazji jubileuszu XL-lecia Politechniki Szczecińskiej.

Każdy jubileusz, a więc i dzisiejszy, nasuwa refleksje i wspomnienia dotyczące minionych lat. Od tych refleksji i wspomnień krok tylko do usystematyzowanej kroniki organizacji, rozwoju i działalności.

Kronikę Wydziału zamieszczono w materiałach II Zjazdu Absolwentów. Zawiera ją również monografia pt. "Politechnika Szczecińska w latach 1946-1971" wydana nakładem uczelni (PWN, Warszawa-Poznań 1974). Wydaje się jednak celowe gwoi przypomnienia starszym rocznikom, a zaznajomienia młodszych roczników przedstawienie najważniejszych faktów z historii Wydziału.

Tak więc inicjatywa społeczna mieszkańców doprowadziła do utworzenia w Szczecinie rozporządzeniem Ministra Oświaty Czesława Wycecha z dnia 20 stycznia 1947 roku Szkoły Inżynierskiej z dniem 1 grudnia

1946 roku z wydziałami: Mechanicznym, Elektrycznym i Inżynierii Lądowej.

Po kursie przygotowawczym dla kandydatów na studia rozpoczętym 2 grudnia 1946 roku i egzaminie wstępnym z matematyki, fizyki i rysunku w pierwszej połowie lutego, zajęcia na I roku Wydziału Mechanicznego rozpoczęły się 15 lutego 1947 roku.

Pierwszym dziekanem i organizatorem wydziału został mianowany dnia 15 marca 1947 roku mgr inż. Konstanty Miściuk. Zespół wykładowców prowadzących zajęcia na I roku stanowili: mgr inż. Antoni Bućkiewicz (kreślenia techniczne i materiałoznawstwo), mgr Otton Laure (matematyka), mgr inż. Jan Lawina (maszynoznawstwo ogólne), mgr inż. Stefan Lisowski (pomiarów warsztatowe), mgr inż. Konstanty Miściuk (chemia techniczna i metalurgia), mgr inż. Zygmunt Paryski (fizyka), mgr inż. Włodzimierz Radyski (geometria wykreślna), Jan Świetlik (język niemiecki), mgr inż. Kamil Wendeker (mechanika ogólna i techniczna), mgr inż. Alfred Ziętowski (ekonomia techniczna). Zajęcia odbywały się w remontowanych równolegle salach budynku przy ul. Gen. Sikorskiego 37 i ul. Pułaskiego 10.

Plan trzyletnich (w praktyce trzy i pół letnich) studiów inżynierskich przewidywał specjalności ogólnokonstrukcyjną i technologiczną. Pierwszy egzamin dyplomowy, polegający na 3 dniowej pracy kłazurowej i ustnej jej obronie odbył się 24 marca 1950 roku.

W latach 1948-1950 powiększa się znacznie zespół wykładowców Wydziału, w tym o dojeżdżających wykładowców i profesorów z Politechniki Gdańskiej i Warszawskiej. Na specjalności ogólnokonstrukcyjnej wprowadzono specjalizacje z maszyn parowych, pomp i turbin wodnych, dźwignic oraz silników spalinowych, a na specjalności technologicznej - specjalizacje z obróbki skrawaniem i obróbki plastycznej.

Z dniem 1 stycznia 1952 roku Wydział otrzymuje nazwę - Wydział Budowy Maszyn. Zmiany kadrowe - rezygnacja ze współpracy profesorów dojeżdżających - doprowadzają do zmian profilu kształcenia. Od roku akademickiego 1953/54 studia prowadzone są w specjalnościach: tech-

nologicznej - obrabiarki, narzędzia i technologia budowy maszyn oraz eksploatacyjnej - maszyny i urządzenia energetyczne.

Przełamanie kryzysu i okres rozwoju Wydziału rozpoczyna się w 1953 roku. W tym roku Wydział pozyskuje kilku wykładowców spoza Szczecina, a w dwa lata później kilku młodych magistrów inżynierów na stanowiska asystentów. W roku akad. 1954/55 urochomiony zostaje zamknięty kurs magisterski dla asystentów - absolwentów uczelni. Ponadto od 1953 r. Wydział sukcesywnie obejmuje w posiadanie pomieszczenia w budynku przy Al. Piastów 19, tak, że od 1957 r. dysponuje już w całości własnym budynkiem.

Równolegle wzrastają zadania dydaktyczne. Studia inżynierskie od roku akad. 1953/54 zostają przedłużone do czterech lat i na studiach dziennych wygasają całkowicie w roku akad. 1956/57. Ustępują miejsca jednolitym pięcioletnim studiom magisterskim rozpoczętym w roku akad. 1954/55. Zamknięty kurs magisterski dla asystentów po pierwszym turnusie przekształca się w studia dla pracujących: początkowo są to dwuletnie eksternistyczne studia magisterskie, a następnie czteroletnie wieczorowe studia inżynierskie.

Kreowanie z dniem 1 września 1955 r. Szkoły Inżynierskiej Politechniki Szczecińskiej rozpoczyna okres wszechstronnej intensywnej konsolidacji Wydziału: wydatnego wzmocnienia kadry nauczycieli akademickich, stabilizacji struktury organizacyjnej, powiększenia bazy aparaturowej, wreszcie intensyfikacji działalności dydaktycznej i naukowej.

Struktura organizacyjna Wydziału Budowy Maszyn w tym czasie obejmowała katedry: Części Maszyn, Mechaniki Technicznej, Termodynamiki, Fizyki, Metaloznawstwa, Obrabiarek i Obróbki Skrawaniem, Technologii Budowy Maszyn, Maszyn i Urządzeń Energetycznych oraz Energetyki Ciepłej.

W trakcie tego okresu wystąpiła chwilowa depresja spowodowana wygaśnięciem z dniem 30 września 1961 r. tytułu zastępcy profesora i związanych z nim uprawnień. Na Wydziale przestało pracować sześciu

zastępców profesora: trzech zrezygnowało z pracy na uczelni, bądź przeniosło się na inne wydziały, a trzech przeszło w stan spoczynku.

Trudności zostały opanowane przez: zmniejszenie liczby katedr (zwinęto katedry Maszyn i Urządzeń Energetycznych oraz Energetyki Ciepłej, a połączono w jedną: Katedry Obrabiarek i Obróbki Skrawaniem oraz Technologii Budowy Maszyn), pozyskanie nowych pracowników spoza Szczecina, wreszcie intensywne zdobywanie przez młodych nauczycieli akademickich stopnia doktora w przewodach otwieranych na innych uczelniach.

Usilne starania Stoczni Szczecińskiej im. Adolfa Warskiego doprowadziły do zgody Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego na uruchomienie od roku akad. 1960/61 jednorazowego wieczorowego inżynierskiego kursu z zakresu budowy okrętów.

Zgłoszeń na te studia było kilkakrotnie więcej niż miejsc. Wobec uchwały Prezydium Rządu z lipca 1962 r. w sprawie rozwoju przemysłu okrętowego, starania Stoczni Szczecińskiej doprowadziły do kolejnych rekrutacji letniego semestru roku akad. 1962/63 i po półrocznej przerwie w roku akad. 1963/64.

Zajęcia specjalistyczne miały być prowadzone przez dojeżdżających z Gdańska pracowników Wydziału Budowy Okrętów, ale wobec trudności takiego rozwiązania powierzono prowadzenie zajęć pracownikom Polskiego Rejestru Statków, Stoczni Szczecińskiej i Centralnego Biura Konstrukcji Okrętowych w Szczecinie. Niezależnie w latach 1964-1965 do pracy na uczelni zostali zaangażowani trzej pracownicy przemysłu okrętowego.

Rozwiązanie zasadniczych spraw kadrowych umożliwiło uruchomienie od roku akad. 1965/66 specjalności maszyny i siłownie okrętowe również na magisterskich studiach dziennych. Zastąpiła ona wygasłą z braku obsady i zmian organizacyjnych specjalność maszyny i urządzenia energetyczne. W 1965 r. powołano pierwsze jednostki organizacyjne - Katedrę Technologii Okrętów z Zakładem Projektowania Okrętów, a w Katedrze Teorii Maszyn Ciepłych - Zakład Siłowni Okrę-

towych - jako bazę rozwijających się studiów kierunku budowy okrętów. W 1967 r. na Wydziale zostają utworzone: Oddział Okrętowy i Oddział Mechaniczny-Technologiczny. Ponadto od roku akad. 1966/67 Wydział uruchomił zaoczne studia inżynierskie w punkcie konsultacyjnym w Gozdzowie Wielkopolskim.

Powiększeniu zadań dydaktycznych towarzyszył wzrost aktywności naukowej. Jej wyrazem było uzyskiwanie stopni naukowych, poważny wzrost liczby publikacji i koncentracja tematyki badawczej podejmowanej w znacznym stopniu we współpracy z przemysłem. W rezultacie Wydział uzyskuje 16 grudnia 1968 roku prawo nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych. Pierwsza obrona pracy doktorskiej odbyła się na Wydziale dnia 29 czerwca 1971 roku.

Zmiany organizacyjne w szkolnictwie wyższym wprowadzone w życie z dniem 1 września 1970 r. objęły również i Politechnikę Szczecińską. Wydział zmienił nazwę na Budowy Maszyn i Okrętów, a w miejsce tradycyjnej struktury katedralnej otrzymał strukturę instytutową obejmującą:

1. Instytut Budowy Maszyn z zakładami:

- Inżynierii Materiałowej,
- Mechaniki Technicznej i Wytrzymałości Materiałów,
- Obrabiarek, Obróbki Skrawaniem i Technologii Budowy Maszyn,
- Odlewnictwa,
- Podstaw Konstrukcji Maszyn,
- Spawalnictwa;

2. Instytut Okrętowy z zakładami:

- Pokładowych Mechanizmów Okrętowych i Dźwignic,
- Siłowni i Maszyn Ciepłych,
- Technologii Okrętów,
- Teorii i Projektowania Okrętów,
- Teorii Mechanizmów i Podstaw Automatycznej Regulacji.

W takim kształcie organizacyjnym Wydział zakończył pierwsze dwudziestopięcioletnie działalności, dysponując kadrami (na dzień 30 czerwca 1971 r.):

- 3 profesorów nadzwyczajnych i 15 docentów,
- 9 starszych wykładowców i 10 wykładowców,
- 15 adiunktów, 27 starszych asystentów i 8 asystentów,
- 57 pracowników naukowo-technicznych,
- 43 pracowników inżynieryjno-technicznych,
- 6 pracowników administracyjnych,
- 49 pracowników gospodarstw pomocniczych.

W początku lat siedemdziesiątych drugorzędne zmiany organizacyjne w instytutach podyktowane były tendencją lepszego dostosowania struktury do powiększającego się zakresu działalności dydaktycznej i naukowej. Dopiero w związku z uruchomieniem kierunku studiów z dniem 1 października 1977 r. zostaje na Wydziale utworzony trzeci Instytut Inżynierii Materiałowej przejmując z Instytutu Budowy Maszyn zakłady Inżynierii Materiałowej, Odlewnictwa oraz Mechaniki Technicznej i Wytrzymałości Materiałów.

Poważniejsza zmiana organizacyjna następuje z dniem 3 lutego 1982 roku. Dotychczasowy Instytut Budowy Maszyn ulega likwidacji, a wchodzący w jego skład największy Zakład Technologii Mechanicznej przekształca się w Instytut Technologii Mechanicznej. Równocześnie dotychczasowe zakłady Energetyki Ciepłej, Spawalnictwa oraz Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn zostają wydzielone z instytutów jako katedry, podległe bezpośrednio dziekanowi.

Po długotrwałych staraniach Instytut Okrętowy z dniem 4 maja 1983 r. uniezależnia się uzyskując status instytutu na prawach wydziału, a Wydział powraca do swej pierwotnej nazwy Wydziału Mechanicznego. Pomijając ocenę powodów decyzji Instytutu Okrętowego, opóźnia ona możliwość uzyskania przez Wydział prawa nadawania stopnia doktora dla kandydata habilitowanego nauk technicznych.

W związku z przejęciem Wydziału Inżynieryjno-Ekonomicznego Transportu Politechniki przez utworzony Uniwersytet Szczeciński, Zakład Techniki i Eksploatacji Samochodów z tego wydziału zostaje przeniesiony z dniem 1 października 1985 roku na Wydział Mechaniczny.

Wydział Mechaniczny kończy czterdziestolecie działalności obejmując następujące jednostki organizacyjne:

Instytut Inżynierii Materiałowej z zakładami

- Metaloznawstwa i Odlewnictwa

- Tworzyw Sztucznych

oraz pracownią Odlewnia Doświadczalna

Instytut Technologii Mechanicznej z zakładami

- Obrabiarek

- Obróbki Skrawaniem

- Technologii Budowy Maszyn

oraz pracowniami: Elektroniczną, Informatyczną, Konstrukcyjną i Mechaniczną

Katedra Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn

z zakładami Mechaniki Technicznej i Podstaw Konstrukcji Maszyn

Katedra Spawalnictwa

Katedra Techniki Ciepłej

z zakładem Termodynamiki Technicznej i Laboratorium Miernictwa Ciepłego

Zakład Techniki i Eksploatacji Samochodów

Kadra Wydziału (na dzień 30 czerwca 1986 r.) liczy:

- 1 profesora zwyczajnego i 3 nadzwyczajnych oraz 9 docentów
- 19 starszych wykładowców, 1 wykładowcę i 4 młodszych wykładowców
- 26 adiunktów, 29 starszych asystentów, 3 asystentów i 3 asystentów stażystów
- 13 pracowników naukowo-technicznych
- 74 pracowników inżynieryjno-technicznych
- 22 pracowników administracyjnych i administracyjno-technicznych.

Kadra Instytutu Okrętowego na dzień 30 czerwca 1986 r. liczy:

- 2 profesorów nadzwyczajnych i 1 profesor kontraktowy
- 7 docentów
- 10 starszych wykładowców
- 13 adiunktów

- 11 asystentów
- 13 starszych asystentów
- 9 pracowników naukowo-technicznych
- 64 pracowników inżynieryjno-technicznych
- 13 pracowników administracyjnych i administracyjno-technicznych

Wydział Mechaniczny aktualnie prowadzi magisterskie studia stacjonarne kierunku mechanika w następujących specjalnościach:

- systemy i urządzenia energetyczne z dyplomowaniem w zakresie ciepłych systemów energetycznych,
- obrabiarki i urządzenia technologiczne z dyplomowaniem w zakresie obrabiarek,
- technologia maszyn z dyplomowaniem w zakresie obróbki skrawaniem,
- eksploatacja pojazdów.

Ponadto na studiach wieczorowych w Szczecinie oraz na studiach zaocznych w punkcie Konsultacyjnym w Gorzowie Wielkopolskim prowadzi inżynierskie studia kierunku mechanika -specjalność technologia maszyn.

Działalność naukowa Wydziału obejmuje szeroki zakres tematyczny. Poszczególne jednostki organizacyjne w minionych 10-15 latach wypracowały własne "specjalizacje" naukowe.

Instytut Inżynierii Materiałowej zajmuje się problemami obróbki cieplno-chemicznej oraz tworzyw konstrukcyjnych o specjalnych właściwościach.

Wynikiem pierwszego problemu jest opracowanie technologii gazowego azotanosiarczenia stali konstrukcyjnych - zabiegu powiększającego trwałość eksploatacyjną elementów maszyn narażonych na ścieranie. Proces wdrożono w siedmiu zakładach w zastosowaniu dc elementów przemysłu motoryzacyjnego, hydrauliki siłowej, pomp próżniowych, maszyn włókienniczych.

Drugi problem obejmuje opracowania:

- we współpracy z elektrowniami i przemysłem motoryzacyjnym, odpornych na ścieranie w podwyższonych temperaturach, stopów żelaza,

- we współpracy ze Stoczną Szczecińską, materiałów i konstrukcji armatury wysokociśnieniowej dla potrzeb oceanotechniki,

- we współpracy z przemysłem tworzyw sztucznych, technologii: na powłoki antykorozyjne aparatury do produkcji epichlorydyny, na przepony manometrów przekąźnikowych odpornych na kwasy i zasady wreszcie na kubeczki przenośników czyszcza oczyszczarek wirnikowych.

Instytut wyposażony jest w aparaturę do badań struktury materiału: dyfraktometri, mikroskopy świetlne i elektronowe, dylatometr, epiquant, mikrotwardościomierze i twardościomierze oraz w zestaw aparatury do badań właściwości fizycznych i przetwórstwa tworzyw sztucznych.

W Instytucie Technologii Mechanicznej podstawowym problemem badawczym jest dynamika obrabiarek i obróbki: modelowanie, badania analityczne i doświadczalne, identyfikacja i optymalizacja cech dynamicznych układu obrabiarka-narzędzie-przedmiot. Wyniki realizowanych we współpracy z przemysłem obrabiarkowym badań wdrożono do praktyki: bezstopniowy napęd frezarki (patent) oraz programy i systemy obliczeń statystycznych i dynamicznych napędów i układów korpusowych obrabiarek.

Drugim kierunkiem prac jest intensyfikacja procesów technologicznych. W szczególności opracowywanie we współpracy z IOS-Kraków oraz OBR-VIS-Warszawa normatywów technologicznych doboru warunków skrawania przy toczeniu kopiowym oraz frezowaniu. We współpracy z FUB-Hydroma wdrożono pierwsze w regionie obrabiarki sterowane - numerycznie (1975/76). Obecnie analogiczne prace rozszerzone o robotyzację prowadzone są wspólnie z FMB-Famabud. Rozpoczęto też współpracę z FUB-Hydroma nad opracowaniem założeń dla budowy automatycznej stacji obróbki części obrotowych. Z intensyfikacją procesów technologicznych wiąże się konstrukcja i badania narzędzi i urządzeń do plastycznej obróbki gwintów na obrabiarkach skrawających. Wyniki w tym zakresie objęte osmioma patentami wdrożono w ponad dwudziestu zakładach przemysłu maszynowego.

Wreszcie rozwojową dziedziną działalności Instytutu jest opracowywanie programów komputerowych i systemów obliczeń zarówno do inżynierskich prac projektowych, jak i prac eksperymentalnych w dziedzinie obrabiarek, technologii maszyn i narzędzi.

Pracownia mechaniczna Instytutu wyposażona jest w kilkadziesiąt obrabiarek, w tym 5 sterowanych numerycznie oraz aparaturę metrologiczną (pomiaru długości, kąta i gwintów kół zębatach), maszynę do pomiarów trójkoordynatowych, profilografy i ewolwentomierze. Pracownia elektroniczna - dysponuje zestawem elektronicznej aparatury pomiarowej do pomiarów statycznych i dynamicznych. Pracownia informatyczna jest wyposażona w minikomputer HP2100, minikomputery SPECTRUM i MERITUM oraz w komputer SM5211 przewidziany jako centralna jednostka węzła Sieci Komputerowej Politechniki.

Katedra Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn przy współpracy z IPPT PAN zajmuje się zjawiskami kontaktowymi w połączeniach elementów maszyn. Celem prac jest formułowanie praw rządzących zjawiskami stykowymi oraz opracowywanie metod obliczeniowych połączeń części maszyn.

Ponadto do osiągnięć zespołu należy zaliczyć:

- opracowanie i licencyjne wdrożenie w przemyśle okrętowym technologii ustawiania na fundamentach silników okrętowych z wykorzystaniem podkładek z tworzywa chemoutwardzalnego (patent),
- opracowanie i wdrożenie na budowach obiektów przemysłu chemicznego metody wyważania długich mieszadeł reaktorów,
- umożliwienie dzięki szczegółowym badaniom modernizacji konstrukcji urządzeń transportu bliskiego produkowanych przez PPWT-Wutech w Szczecinie.

Wyposażenie Katedry stanowi zestaw maszyn do podstawowych badań wytrzymałościowych oraz do analizy naprężeń.

Katedra Techniki Ciepłej w ramach szeroko pojętej problematyki wymiany ciepła, we współpracy ze Stoczną wykonała:

- studium mieszanek oddechowych, wymiany ciepła i klimatyzacji w urządzeniach do prac podwodnych i konwach dekompresyjnych,

- opracowanie właściwości cieplno-fizycznych mieszanek oddechowych stosowanych w aparatach do nurkowania,

- studium wentylacji i klimatyzacji ładowni i pomieszczeń statku. Ponadto dla HCP-Cegielski wykonała liczne badania wymiany ciepła w elementach okrętowych silników spalinowych.

Problematyka energetyczna znalazła swój wyraz w opracowaniach studialno-analitycznych:

- ocena metod bilansowania i prognozowania zużycia paliw i energii w strefie wiejskiej,

- analiza użytkowania energii w strefie wiejskiej woj. szczecińskiego,

- program energetyzacji do roku 1990 i założenia energetyzacji do roku 2000 dla makroregionu środkowo-zachodniego,

- analiza skutków przyłączania obiektów szklarniowych do komunalnej sieci ciepłowniczej i in.

Katedra jest wyposażona w urządzenia i aparaturę do badań i analiz: paliw silnikowych i środków smarnych, paliw stałych, ciekłych i gazowych, pomiarów temperatur i pomiarów przepływów.

Katedra Spawalnictwa zajmując się mechanizacją procesów spawalniczych dla potrzeb przemysłu badała spawanie różnorodnych materiałów i elementów w osłonach CO_2 , helu i mieszanek gazowych oraz kształtowanie optymalnej osłony łuku przy spawaniu w gazach ochronnych.

W ramach problemu fizyki łuku spawalniczego badano wpływ zewnętrznego pola magnetycznego na przebieg spawania, wpływ zmian ciśnienia na łuk spawalniczy przy spawaniu podwodnym i zjawiska zachodzące w łuku podczas spawania metodą MIG różnymi elektrodami.

Katedra dysponuje urządzeniami do spawania elektrycznego: ręcznego, automatycznego pod topnikiem, półautomatycznego i automatycznego w osłonie gazów ochronnych, następnie urządzeniami do cięcia tlenowego i plazmowego, wreszcie defektoskopami do magnetycznej, ultradźwiękowej i rentgenowskiej kontroli spoin.

Zakład Techniki i Eksploatacji Samochodów przy współpracy z przemysłem motoryzacyjnym zajmował się: rozruchem silników spalinowych, szczególnie w niskich temperaturach, trwałością współpracujących elementów silnika oraz projektowaniem i wykonaniem stanowisk badawczych.

Zakład dysponuje dwiema komorami chłodniczymi o powierzchni 50 m^2 schładzanych do -50°C z aparaturą do samoczynnego zapisu mierzonych wielkości na taśmie oscylografu pętlcowego lub na taśmie magnetofonowej. Ponadto hamownią silnikową o pięciu stanowiskach dynamometrycznych z hamulcami wodnymi Fruode oraz stanowiskami do badań: pomp wtryskowych, układu zasilania silników gaźnikowych, osprzętu elektrycznego silnika i diagnostyki.

Należy nadmienić, że przedstawiona tematyka prac badawczych Wydziału w zasadzie dotyczy okresu do 1985 r. W chwili obecnej w toku jest uzgadnianie prac na okres lat 1986-1990. Zakończenie tych uzgodnień może w konkretnych przypadkach doprowadzić do podejmowania nowych problemów i tematów.

Prof. zw. mgr inż. Stanisław Prowans

5. AKTUALNA KADRA DYDAKTYCZNA WYDZIAŁU

INSTYTUT INŻYNIERII MATERIAŁOWEJ

prof. zw. mgr inż. Stanisław PROWANS
doc. dr hab. inż. Mieczysław WYSIECKI
doc. dr inż. Mieczysław BOHATYREWICZ
doc. dr inż. Stefan POŚLEDNIK
doc. dr inż. Jerzy LISOWSKI
dr inż. Periklis CHRISTODULU
dr inż. Walenty JASIŃSKI
dr inż. Albin KUBIAK
dr inż. Jerzy KUBICKI
dr inż. Stanisław LENART
dr inż. Zbigniew LENART
dr inż. Zbigniew ROSŁANIEC
dr inż. Zenon TARTAKOWSKI
mgr inż. Tadeusz BANIUKIEWICZ
mgr inż. Bogdan PIEKARSKI
mgr inż. Małgorzata WASIK
mgr inż. Jan MAJEWSKI

INSTYTUT TECHNOLOGII MECHANICZNEJ

prof. zw. dr inż. Wiesław OLSZAK
prof. zw. dr hab. inż. Krzysztof MARCHELEK
doc. dr hab. inż. Stefan BERCZYŃSKI
doc. dr hab. inż. Władysław ŻMIJEWSKI
doc. dr hab. inż. Tadeusz IGLANTOWICZ
dr inż. Janusz BARAN
dr inż. Andrzej BODNAR
dr inż. Jerzy HONCZARENKO

dr inż. Mieczysław KORALEWSKI

dr inż. Franciszek MAKÓWKA

dr inż. Maciej MIELCZAREK

dr inż. Walenty PIETRUSEWICZ

dr inż. Jerzy SZWABOWSKI

dr inż. Grzegorz SZWENGIER

dr inż. Edward SOBKOWIAK

dr inż. Jan TOMKÓW

dr inż. Stanisław WILK

dr inż. Andrzej WITEK

mgr inż. Witold BIEDUNKIEWICZ

mgr inż. Magdalena BOCKOWSKA

mgr inż. Krzysztof CHMIELEWSKI

mgr inż. Ryszard GŁADYSZ

mgr inż. Henryk MAĆKOWIAK

mgr inż. Adam ROMANIUK

KATEDRA MECHANIKI I PODSTAW KONSTRUKCJI MASZYN

doc. dr hab. inż. Krzysztof WIERZCHOLSKI

doc. dr hab. inż. Karol GRUDZIŃSKI

dr inż. Janusz LORKIEWICZ

dr inż. Józef BŁAŻOWSKI

dr inż. Jolanta HANN

dr inż. Wiesław JAROSZKIEWICZ

dr inż. Alfred STĘPNIEWSKI

dr inż. Zbigniew ZARZYCKI

dr inż. Marek ŻEBROWSKI

mgr inż. Jan BRENDA

mgr inż. Ryszard BUCZKOWSKI

mgr inż. Hanna GRUDZIŃSKA

mgr inż. Paweł GUTOWSKI

mgr inż. Czesław JACYNO

mgr inż. Zbigniew JURKSZTOWICZ

mgr inż. Ryszard KAWIAK

mgr inż. Konrad KONOWALSKI

mgr inż. Aleksander KOZIOŁ

mgr inż. Jerzy LUBASIŃSKI

mgr inż. Ewa ŁODEJSKA

mgr inż. Zbigniew SARNA

mgr inż. Tadeusz STEPANIUK

mgr inż. Tadeusz SZCZEPANIK

mgr inż. Jerzy SZUMIELA

mgr inż. Bogdan WARDA

mgr inż. Marek ZAPŁATA

mgr inż. Aleksander ZIELIŃSKI

KATEDRA SPAWALNICTWA

dr inż. Andrzej BOBROWICZ

dr inż. Zbigniew SZEFNER

mgr inż. Alicja OLECH

mgr inż. Marek HERMACH

mgr inż. Ryszard PAKOS

KATEDRA TECHNIKI CIEPLNEJ

prof. dr hab. inż. Władysław NOWAK

doc. dr inż. Andrzej KONARSKI

doc. dr hab. inż. Roman SOBAŃSKI

dr inż. Jan DREWEK

dr inż. Tadeusz KOZAK

dr inż. Anna MAJCHRZYCKA

dr inż. Leszek MALINOWSKI

dr inż. Anna TARNOWSKA-TIERLING

dr inż. Mieczysław KABAT

mgr inż. Mirosław DYBIOCH
mgr inż. Wacław GÓRECKI
mgr inż. Stanisław NAJMOWICZ
mgr inż. Aleksander STACHEL
mgr inż. Zbigniew ZAPĄŁOWICZ
mgr inż. Sławomir SMOLEŃ
mgr inż. Ryszard STEC

ZAKŁAD TECHNIKI I EKSPLOATACJI SAMOCHODÓW

dr inż. Eugeniusz GRUSZCZYŃSKI
dr inż. Józef HŁADUN
dr inż. Jan LEWICKI
dr inż. Janusz MYSŁOWSKI
dr inż. Roman TELATYŃSKI
mgr inż. Wojciech BIERNACKI
mgr inż. Jan JADCZUK
mgr inż. Józef KOŁTUN
mgr inż. Maciej LISOWSKI
mgr inż. Marek MAŁEK
mgr inż. Jerzy PARCZEWSKI
mgr inż. Jerzy SAWICKI
mgr inż. Mirosław UZDOWSKI

INSTYTUT OKRĘTOWY

prof. zw. dr hab. inż. Henryk DZIEWANOWSKI
prof. dr hab. inż. Marian KMIECIK
prof. dr inż. Tadeusz KUKUŁA
prof. kontr. dr inż. Jerzy PISKORZ-NAŁĘCKI
doc. dr hab. inż. Jerzy TRZESZCZYŃSKI
doc. dr hab. inż. Stefan ŻMUDZKI
doc. dr inż. Mieczysław KĄKOL
doc. dr inż. Eugeniusz SKRZYMOWSKI

doc. dr inż. Jerzy SOŁDEK
doc. mgr inż. Mikołaj THIERRY
doc. mgr inż. Mieczysław WESOŁOWSKI
dr inż. Andrzej BENDIG-WIELOWIEJSKI
dr inż. Leszek DROBIAZGIEWICZ
dr inż. Ryszard GETKA
dr inż. Maciej GÓRKIEWICZ
dr inż. Mieczysław HANN
dr inż. Tadeusz JASTRZĘBSKI
dr inż. Alfred JAZUKIEWICZ
dr inż. Janusz KULIJEWICZ
dr inż. Benedykt LITKE
dr inż. Ryszard MICHAŁSKI
dr inż. Julian NIEBYLSKI
dr inż. Ernest OTREMBA
dr inż. Jan PAWŁOWSKI
dr inż. Andrzej PIEGAT
dr inż. Leonard ROZENBERG
dr inż. Włodzimierz RUCIŃSKI
dr n-t Zygmunt SYCHTA
dr inż. Tadeusz SZELANGIEWICZ
dr inż. Bożena ŚMIAŁKOWSKA
dr inż. Marek TAŁASIEWICZ
dr inż. Bożena TĘCZYŃSKA
dr inż. Lech TOŁKACZ
dr inż. Stefan WEYNA
dr inż. Daniela WŁODARCZAK
dr inż. Cyryl WYRWA
dr inż. Bogusław ZAKRZEWSKI
dr inż. Wojciech ZEŃCZAK
mgr inż. Leszek BEDNARSKI
mgr inż. Andrzej CZUBILIŃSKI

mgr inż. Jan DUTKIEWICZ
mgr inż. Wilhelm JURGIEL
mgr inż. Ryszard KWIDZIŃSKI
mgr inż. Władysław LASKOWSKI
mgr inż. Marek MOLEWICZ
mgr inż. Krystyna SANECKA
mgr inż. Jacek SZAFRAŃSKI
mgr inż. Piotr WANDREY
mgr inż. Zbigniew WASZCZUK
mgr inż. Stanisław WOJNIEWSKI
mgr inż. Włodzimierz CHOCIANOWICZ
mgr inż. Lech GROCHOWINA
mgr inż. Bogdan JAROSZ
mgr inż. Jerzy KAŹMIERCZAK
mgr inż. Stefan KĘPSKI
mgr inż. Michał KULIK
mgr inż. Zygmunt LITWIŃSKI
mgr inż. Jerzy PEJAŚ
mgr inż. Janusz PRIBULKA
mgr inż. Włodzimierz ROSOCHACKI
mgr inż. Lech TAMBORSKI
mgr inż. Urszula WOŹNY
mgr inż. Zbigniew ZBROJA
mgr inż. Leszek BARTCZAK
mgr inż. Ryszard BURAK
mgr inż. Jarosław CZYŻYŃSKI
mgr inż. Piotr GRUDZIŃSKI
mgr inż. Małgorzata KULCZYCKA
mgr inż. Jerzy KUŹNIAR
mgr inż. Ronald LASKA
mgr inż. Karol MYSZKOWSKI
mgr inż. Henryk SAPA
mgr inż. Urszula TUZIAK
mgr inż. Andrzej WOJDAŁA

DZIEKANI WYDZIAŁU

1947.03.15 - 1948.04.25	mgr inż. Konstanty Miściuk
1948.04.26 - 1948.11.30	mgr inż. Kamil Wendeker
1948.12.01 - 1952.01.31	mgr inż. Henryk Sosnowski
1952.02.01 - 1953.05.30	mgr inż. Eugeniusz Makowski
1953.06.01 - 1955.08.31	zast. prof. mgr Wiktor Nowak
1955.09.01 - 1957.10.18	zast. prof. mgr inż. Stanisław Prowans
1957.10.19 - 1957.12.04	zast. prof. mgr inż. Józef Tatar
1957.12.05 - 1959.12.31	zast. prof. mgr inż. Jerzy Ordega
1960.01.01 - 1964.08.31	doc. mgr inż. Stanisław Smotrycki
1964.09.01 - 1966.08.31	doc. mgr inż. Stanisław Prowans
1966.09.01 - 1969.08.31	prof. nzw. dr hab. inż. Henryk Dziewanowski
1969.09.01 - 1972.09.30	doc. dr inż. Wiesław Olszak
1972.09.01 - 1972.11.30	doc. dr inż. Wiesław Olszak
1972.12.01 - 1975.08.31	doc. dr inż. Roman Sobański
1975.09.01 - 1979.08.31	prof. zw. mgr inż. Stanisław Prowans
1978.09.01 - 1984.08.31	prof. nzw. dr hab. inż. Władysław Nowak
1984.09.01 - koniec ka- dencji 1987.08.31	doc. dr hab. inż. Mieczysław Wysiecki

PRODZIEKANI WYDZIAŁU

1947.10.15 - 1955.08.31	zast. prof. mgr inż. Władysław Borkowski
1955.09.01 - 1957.10.31	zast. prof. mgr inż. Bolesław Briks
1957.11.01 - 1962.08.31	zast. prof. mgr inż. Władysław Borkowski
1962.09.01 - 1970.08.31	doc. dr inż. Eugeniusz Skrzymowski (ds nauki)
1966.09.01 - 1968.03.31	doc. dr hab. inż. Stefan Kłosowski (ds nau- czania)
1968.04.01 - 1969.08.31	doc. dr hab. inż. Władysław Marzymski (ds nauczania)
1969.09.01 - 1971.02.28	doc. dr inż. Roman Sobański ds nauczania
1970.09.01 - 1974.08.31	doc. dr inż. Tadeusz Kukuła ds nauki
1971.03.01 - 1976.09.31	doc. dr hab. inż. Władysław Nowak (ds nauczania)

1973.09.01 - 1978.08.31 prof. nzw. dr inż. Henryk Dziewanowski
 1978.09.01 - 1981.08.31 dr inż. Janusz Lorkiewicz
 mgr inż. Czesław Jacyno
 1981.09.01 - 1984.05.22 dr inż. Jerzy Budyłowski
 1981.09.01 - 1984.08.31 dr inż. Marek Tałasiewicz
 1984.09.01 - koniec ka- doc. dr hab. inż. Tadeusz Iglantowicz
 dencji
 1987.08.31

DOKTORANCI WYDZIAŁU

W ramach posiadanych uprawnień Rada Wydziału nadała (do dnia 30 czerwca 1986 r.) stopień naukowy doktora nauk technicznych następującym osobom:

1971.06.29	Baran Janusz	Zd Obrab. Obróbki i TBM IBM
1971.12.07	Igielska Jadwiga	Instytut Morski - Gdańsk
1971.12.07	Lorkiewicz Janusz	Zd Mech. Techn. i Wytrż. Mat. IBM
1972.01.18	Honczarenko Jerzy	Zd Obrab. Obróbki i TBM IBM
1972.01.18	Szczeciński Kazimierz	Zd Inż. Materiałowej IBM
1973.10.15	Wilk Stanisław	Zd Obrab. Obróbki i TBM IBM
1974.07.05	Dominkiewicz Jerzy	Zd Techniki Ciepłej IBM
1974.11.05	Budyłowski Jerzy	Zd Techniki Ciepłej IBM
1974.11.19	Stępniewski Alfred	Zd M.T. i Wytrż. Mat. IBM
1975.06.25	Maćkowiak Damian	Instytut Morski - Gdańsk
1975.06.25	Marczak Tadeusz	Instytut Morski - Gdańsk
1975.09.20	Pietrusiewicz Wincenty	Zd Techn. Mechanicznej IBM
1975.10.21	Błażowski Józef	Zd Podstaw Kontr. Maszyn IBM
1975.12.16	Gutowski Wojciech	Zd Odlewnictwa IBM
1976.01.03	Kubicki Jerzy	Zd Odlewnictwa IBM
1976.03.30	Litke Benedykt	COKBSS Zdy Przem. Met. Poznań
1976.04.13	Szwengier Grzegorz	Zd Technologii Mech. IBM
1976.11.23	Getka Ryszard	Zd Techn. Zabezp. Okrętów IO
1977.09.14	Kozak Tadeusz	Zd Techniki Ciepłej IBM
1977.10.11	Otremba Ernest	Zd Teorii i Proj. Okrętów IO

1977.10.25	Bobrowicz Andrzej	Zd Spawalnictwa IBM
1977.12.06	Łuksza Franciszek	Centrum Techn. Okrętowej - Gdańsk
1977.12.06	Piechowiak Jerzy	Wyższa Szkoła Morska - Szczecin
1977.12.13	Smaczyński Stanisław	WSI Bydgoszcz
1977.12.17	Wierzbowski Przemysław	Centrum Techn. Okrętowej - Gdańsk
1978.01.10	Berczyński Stefan	Zd Techn. Mechanicznej IBM
1978.01.10	Nowacki Jerzy	Zd Inż. Materiałowej IBM
1978.06.06	Tołkacz Lech	Zd Techn. Okrętów IO
1978.09.29	Kleja Jacek	Politechnika Częstochowska
1978.09.29	Włodarczak Daniela	Zd Techn. Zabezp. Okrętów IO
1978.09.30	Żyłkowski Olaf	Zd Techn. Zabezp. Okrętów IO
1978.11.07	Hann Jolanta	Zd Podstaw Konstr. Maszyn IBM
1978.11.07	Tałasiewicz Marek	Zd Autom. i Techn. System. IO
1978.12.19	Majewski Włodzimierz	Centrum Techn. Okręt. Gdańsk
1978.12.19	Wyrwa Cyryl	Stocznia Szcz. im. A. Warskiego
1979.06.05	Wojdała Henryk	Zd Oceanotechn. Proj. Okr. IO
1979.06.30	Piegut Andrzej	Zd Autom. i Techn. Syst. IO
1979.06.30	Sychta Zygmunt	Zd Techn. Zabezp. Okrętów IO
1979.10.23	Lewicki Jerzy	Wydział Inż. Ekon. Transp. PS
1979.11.18	Zakrzewski Bogusław	Zd Techn. Zabezp. Okrętu IO
1979.12.11	Kozaryn Czesław	Zd Inż. Materiałowej IIM
1979.12.11	Zarzycki Zbigniew	Zd M.T. i W. Mat. IBM
1979.12.18	Malinowski Leszek	Zd Techniki Ciepłej IBM
1980.05.27	Jasiński Walenty	Zd Inż. Materiałowej IIM
1980.06.24	Makówka Franciszek	Zd Techn. Mechanicznej IBM
1980.06.27	Witek Andrzej	Zd Techn. Mechanicznej IBM
1980.09.30	Włodarski Zdzisław	Wyższa Szkoła Morska Szczecin
1981.04.14	Jaroszewicz Wiesław	Zd Mech. Techn. Wytrż. Mat. IBM
1981.06.16	Skrodzewicz Janusz	Zd Techn. Mechanicznej IBM
1981.06.16	Tomków Jan	Zd Techn. Mechanicznej IBM
1981.11.17	Śmiałkowska Bożena	Zd Aut. i Techn. Systemów IO
1982.02.23	Drozdowski Józef	Wyższa Szkoła Morska Szczecin

1982.06.29	Szelangiewicz Tadeusz	Zd Oceanotechn. Proj. Okr. IO
1982.06.29	Zapolski Józef	ZAMECH Elbląg
1982.06.30	Majchrzycka Anna	Katedra Techniki Ciepłej
1982.06.30	Szaflik Władysław	Wydział Bud. i Architektury PS
1982.10.19	Lenart Stanisław	Zd Inż. Materiałowej IIM
1983.03.15	Cieśliński Paweł	Politechnika Poznańska
1983.03.15	Weyna Stefan	Zd Technologii Okrętów IO
1983.07.17	Rozenberg Leonard	Zd Autom. i Tech. Syst. IO
1983.06.27	Krajewski Ryszard	OBR Gosp. Paliw Energ. Warszawa
1983.06.27	Winter Jan	OBR Gosp. Paliw Energ.
1983.10.11	Łabuć Lech	Kat. Mechaniki i PKM
1984.01.31	Drewek Jan	Katedra Techniki Ciepłej
1984.02.24	Konowalski Konrad	Kat. Mechaniki i PKM
1984.02.24	Żebrowski Marek	Kat. Mechaniki i PKM
1984.02.28	Jeziorski Andrzej	Zd Techn. Zabezp. Okrętów IO
1984.06.14	Szefner Zbigniew	Katedra Spawalnictwa
1984.10.30	Miluniec Ryszard	ZGKiM Szczecin
1984.12.18	Christodulu Periklis	Zd Inż. Materiałowej IIM
1984.12.18	Kawiak Ryszard	Katedra Mechaniki i PKM
1985.01.22	Ghannouchi Abdeimajid	Min. Transportu Tunezja
1985.05.21	Tartakowski Zenon	Zd Tworzyw Sztucznych IIM
1986.01.28	Jastrzębski Tadeusz	Zd Konstr. i Mech. Okrętów IO
1986.01.28	Zentor Wanda	Katedra Techniki Ciepłej

ABSOLWENCI WYDZIAŁU

Zwracamy się do Kolegów z uprzejmą prośbą, aby w
razie stwierdzenia w wykazie nieścisłości poinform-
mować o tym Komitet Organizacyjny Zjazdu

W roku akademickim 1949/50 tytuł inżyniera mechanika
otrzymali:

Baciński Stanisław	Krawczak Kazimierz
Buława Karol	Krawczyński Edmund
Czarnowski Stefan	Kwaśniewski Antoni
Czekaj Tadeusz	Makowski Mieczysław
Ficenes Stanisław	Niemczyk Eugeniusz
Frankiewicz Lech	Parczewski Jerzy
Freindorf Władysław	Paszek Józef
Góra Sylwester	Piechnia Alfred
Grabowski Jerzy	Przeclawski Tadeusz
Jacyna Henryk	Szafruga Zygmunt
Jezierski Jan	Szwoch Edmund
Jezierski Roman	Świerad Eugeniusz
Jędrzejowski Julian	Tomaszewski Zbigniew
Kapitawski Julian	Wrzecionkowski
Kąkol Mieczysław	Zawodny Janusz
Kramoński Beniamin	

W roku akademickim 1950/51 tytuł inżyniera mechanika
otrzymali:

Arumiński Henryk	Gostkiewicz Zbigniew
Byrka Bogusław	Górski Bolesław
Czosnowski Norbert	Grzesiakowski Zdzisław
Dobosz Adam	Jaworski Michał
Dziwnik Henryk	Jomogalski Wiesław
Galek Władysław	Juszczuk Aleksander
Gniady Edward	Kaczmarzyk Jerzy

Kaliszewski Alojzy

Karakulski Tadeusz

Kasierski Jan

Kaznowski Stanisław

Kijek Henryk

Konieczny Zenon

Konowski Kazimierz

Kozłowski Tadeusz

Leszczyński Winicjusz

Lisowski Jerzy

Lorkiewicz Janusz

Lotar Lubich

Łapiński Wiesław

Małaszewski Ryszard

Milewski Władysław

Nejman Witold

Nowachowicz Zygmunt

Pruszewski Józef

Radczenko Jerzy

Radtke Tadeusz

Rubinowicz Marian

Smoleniec Zbigniew

Smoczyński Andrzej

Tor Ryszard

Tretter Franciszek

Wojciechowski Andrzej

Zajączkowski Jerzy

Zapatko Józef

Zejden Zenon

Zieleziński Roman

Żakowski Henryk

Żebrowski Henryk

W roku akademickim 1951/52 tytuł inżyniera mechanika

otrzymali:

Abramowicz Czesław

Bachner Don

Baran Bronisław

Bartecki Tadeusz

Biełous Lech

Birkenfeld Janusz

Całoszyński Tadeusz

Chudzikiewicz Edward

Cykalewicz Zbigniew

Czerwiński Gustaw

Didkowski Zbigniew

Duda Bernard

Dudek Edmund

Dziekiewicz Stanisław

Dzielisiewicz Stanisław

Fijałkowski Henryk

Gajda Władysław

Gąsiorowski Jan

Glegoła Władysław

Głąb Kazimierz

Grycendler Henryk

Grycner Stanisław

Juzala Marian

Kaszubski Kazimierz

Kopeć Czesław

Kraska Jerzy

Krych Tadeusz
 Krysztoforski Mieczysław
 Kukuła Tadeusz
 Kusiak Eugeniusz
 Koźbiał Kazimierz
 Leszczyński Feliks
 Malinowski Edmund
 Michalak Feliks
 Mindak Edward
 Moskal Eugeniusz
 Murawski Kazimierz
 Murt Zdzisław
 Neja Jerzy
 Niesiobędzki Stanisław
 Nowak Ignacy
 Osiański Józef
 Paszkiewicz Bronisław
 Paul Jerzy
 Pawłowicz Witold
 Pieniątek Zdzisław
 Piguła Jerzy

Piotrowski Jerzy
 Płoczek Tadeusz
 Prawicki Zbigniew
 Ptak Julian
 Raczkowski Romuald
 Roniewicz Stanisław
 Rudny Tadeusz
 Ruskowski Jan
 Skowerski Henryk
 Skręskowicz Alfred
 Śnilewski Włodzimierz
 Sosonowski Lech
 Stryczek Stefan
 Szczęśniak Stanisław
 Szewer Lejzor
 Szymczak Ireneusz
 Tomaszewski Józef
 Urbański Janusz
 Wikło Tadeusz
 Wojtanowski Stefan
 Żółkiewicz Ryszard

W roku akademickim 1952/53 tytuł inżyniera mechanika
 otrzymali:

Bartosik Leon
 Boniecki Kazimierz
 Borysow Marian
 Bohatyrewicz Mieczysław
 Brauer Jan
 Burak Leszek
 Bylina Janusz
 Chlebiński Zygmunt

Chyła Mieczysław
 Ciszowski Stanisław
 Czyż Marian
 Dolecki Ryszard
 Decowski Edward
 Deputat Eugeniusz
 Długaszewski Bolesław
 Elster Lech

Friedrich Hieronim

Frycz Edward

Giszterowicz Jan

Gliszczyński Henryk

Góral Franciszek

Grominiak Kazimierz

Gogal Jarosław

Grajewski Tadeusz

Gronowicz Jan

Grzebiński Bronisław

Jacyno Czesław

Jelinek Jerzy

Janowski Tadeusz

Jurgielewicz Franciszek

Kostory Witold

Kaźmierczak Józef

Kotliński Zenon

Kłohowicz Bohdan

Kochańska-Tęczyńska Bożena

Kubiak Marian

Korzeń Roman

Kozłowski Franciszek

Krajewski Jerzy

Kulesza Saturnin

Królikowski Henryk

Kulawik Stanisław

Kuszmider Stanisław

Kwiatkowski Franciszek

Leszczyński Jerzy

Litwiński Stanisław

Lis Kazimierz

Łatko Edmund

Łazanowski Julian

Mafiajowski Tadeusz

Maćkowiak Daniusz

Maliszkievicz Adam

Markowski Jan

Mińko Franciszek

Namięta Tadeusz

Niemus Henryk

Nadstawny Wacław

Oleśniewicz Zbigniew

Pawlaczyk Kazimierz

Podkowiński Waldemar

Przydrożny Edmund

Przydzielski Adam

Rajewski Henryk

Rydz Marian

Sapresztejn Felicja

Sikorski Jerzy

Sobański Roman

Slerwich Zbigniew

Stępniewski Ryszard

Szczypa Henryk

Szczęśniak Stanisław

Szumiela Jerzy

Szurek Bronisław

Szymczak Stanisław

Świerż Andrzej

Tylutki Marian

Tymicz Zbigniew

Wikło Tadeusz

Waluk Wincenty

Wachel Józef

Wójcik Bronisław
Żminkowski Wiktor

Zaborowski Juliusz

W roku akademickim 1953/54 tytuł inżyniera mechanika
otrzymali:

Bassa Zdzisław	Malinowski Jerzy
Betlejewski Józef	Młynik Bogdan
Bukowski Zdzisław	Obruśnik Ernest
Cybulski Zdzisław	Pajak Władysław
Dłużniewski Stefan	Ptaszek Stanisław
Dzierżanowski Ryszard	Rawkowska Wiktoria
Gałaszka Emil	Rief Marian
Golonka Stanisław	Sadowski Bohdan
Grabus Henryk	Skulimowski Jerzy
Gurzyński Sławomir	Sodaś Zbigniew
Kafar Izydor	Świetlik Kamil
Kamiński Edmund	Szewczyk Henryk
Kocjan Mieczysław	Wysocki Witold
Lydka Bolesław	Wichliński Stanisław
Maciejewicz Olgierd	Zubel Jan

W roku akademickim 1954/55 tytuł inżyniera mechanika
otrzymali:

Alfet Edward	Dwornicki Antoni
Amrogowicz Tadeusz	Dołotto Marian
Bochniak Stanisław	Ekier Zbigniew
Bemben Karol	Filipowicz Ryszard
Bućko Anatol	Fabich Jerzy
Chęsiak Włodzimierz	Gąsiorowski Leonard
Ćwirko Michał	Gruszółka Jan
Doboszyński Jarosław	Hyniewicz Antoni
Desz Ewald	Koźmian Franciszek

Kopras Zenon	Opalski Bogusław
Konieczny Jan	Piątkowski Jerzy
Kwiatkowski Roman	Pyrz Bogdan
Konieczek Zbigniew	Pilarski Zenon
Kowalski Henryk	Rutkowska Daniela
Kowalski Jan	Staszewski Bogdan
Krzemiński Tadeusz	Sygit Zbigniew
Kalinowski Tadeusz	Szynkiewicz Stanisław
Kramarz Edward	Sikorski Jerzy
Kopp Czesław	Semań Jan
Libelt Paweł	Szmydke Tadeusz
Miastkowski Jerzy	Sękowski Wacław
Makowski Mieczysław	Szymczak Piotr
Moszyński Stanisław	Uszkiewicz Kazimierz
Mrówka Zenon	Wiśniewski Tadeusz
Małek Zbigniew	Wolanin Józef
Michałowski Teofil	Wojtczak Zygmunt
Nawrotek Tadeusz	Wituszyński Edward
Nowak Arystydes	Zaręba Stanisław
Olszewski Zbigniew	Ziemski Jan

W roku akademickim 1955/56 tytuł magistra inżyniera mechanika
otrzymali:

Adrjan Jan	Gregorius Jerzy
Bielakowski Eugeniusz	Grzęda Jan
Błachnio Józef	Garycki Antoni
Burba Jerzy	Gryglaszewski Andrzej
Chmielecki Bogdan	Głowacka Halina
Doliński Ryszard	Kendelewicz Wiesław
Daszyński Błażej	Hupa Edward
Dziemianowicz Ryszard	Iwański Karol
Fudel Marian	Jachimowicz Henryk

Jaworski Bogumił	Stachowicz Marian
Kubiak Kazimierz	Szustkiewicz Janusz
Kleszcz Edward	Skrobisz Stanisław
Karaś Jan	Szuflński Marian
Kacprzak Julian	Sobotko Andrzej
Karczewski Antoni	Stępniewski Gabriel
Kopczyński Kazimierz	Sadowski Sławomir
Kondratowicz Tadeusz	Skorupa Włodzimierz
Kozerski Marian	Skibiński Janusz
Kryński Włodzimierz	Szczerbiński Zdzisław
Krauze Wacław	Strzałkowski Zbigniew
Karpiński Marian	Taluniewicz Ludwig
Krawczuk Tadeusz	Tomaszewski Bohdan
Kaczmarek Mieczysław	Topaliński Paweł
Lenartowicz Zygmunt	Urbanowicz Włodzimierz
Lugin Zbigniew	Wyżykowski Leszek
Libuda Jerzy - Jakub	Włodarski Tadeusz
Łukaszewski Czesław	Wiktorski Julian
Mielczarek Gerard	Warski Andrzej
Maziarz Franciszek	Wittig Ryszard
Mieszczak Zygmunt	Wojciechowski Mirosław
Niemczyk Roman	Wolski Jan
Nowosad Roman	Wróbel Mieczysław
Oleksiuk Henryk	Wysocki Henryk
Popielski Jan	Walków Mieczysław
Praczyk Jan	Zdun Eugeniusz
Pleskaczewski Bohdan	Zieliński Tadeusz
Pichet Władysław	Zaleski Zdzisław
Reich Zdzisław	

W roku akademickim 1956/57 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Ambros Edmund	
Bardziński Klemens	Kurjański Ludwik
Briks Andrzej	Kochaniewicz Zenon
Bruski Józef	Laska Stanisław
Charkiewicz Ireneusz	Lorkiewicz Janusz
Ozajka Jan	Mikucki Stanisław
Ciszewski Cezary	Moszczyński Stanisław
Drozd Kazimierz	Markowski Jan
Dąbrowski, Ryszard	Mijał Józef
Dąbrowski Ryszard	Matczak Henryk
Dziwianowicz Ryszard	Neumann Stanisław
Felicki Sławomir	Nurek Władysław
Frąszczak Zenon	Niewolewski Stanisław
Głębocki Adam	Ossowski Zygmunt
Gniewoszewski Zbigniew	Ochwat Ryszard
Gańczyński Jan	Piwański Stefan
Indulski Zbigniew	Perek Józef
Jacyno Czesław	Pietrzekiewicz Tadeusz
Jaworski Bogumił	Przybysz Stanisław
Jurkisztowicz Zbigniew	Pluta Jeremiusz
Jardzioch Stanisław	Pawlik Lech
Jambrzycki Ryszard	Rajczewski Stanisław
Jastrzębski Czesław	Rydlewski Lech
Krenke Henryk	Sekulski Jan
Juszczak Stanisław	Soboń Stanisław
Kamiński Edmund	Stępowski Jan
Kąkol Mieczysław	Szmaj Stanisław
Kohonowicz Mirosław	Szałwiński Stanisław
Konieczek Zbigniew	Ślęga Bronisław
Kronfeld Wilhelm	Swierczyński Eugeniusz

Szeliga Piotr
 Sobański Roman
 Staroń Bolesław
 Szwarzman Mieczysław
 Siemionow Waldemar
 Słomkowski Jan
 Szarecki Mieczysław
 Śmiechowski Józef
 Spaliński Kazimierz
 Tęczyńska Bożena
 Taczała Kazimierz

Uniżycki Józef
 Wojtanowski Stefan
 Weiz Wincenty
 Wojniusz Stanisław
 Włanecki Ryszard
 Wyskiel Stanisław
 Zawidzki Wincenty
 Zięba-Zdun Anna
 Żuk Jan
 Żybul Alfred

W roku akademickim 1957/58 tytuł magistra inżyniera mechanika
 otrzymali:

Bogdański Czesław

Kędzir Lida

Byrka Bogusław

Kurowski Jerzy

Brzozowski Błażej

Laczkowski Edward

Dżus Grzegorz

Młodecki Zdzisław

Fabich Jerzy

Nitka Roman

Grudziński Karol

Pękała Mieczysław

Góral Henryk

Solecka Krystyna

Hoffman Mieczysław

Szymczak Kazimierz

Kukuła Tadeusz

Telatyński Roman

Kuźniewski Bolesław

Tamowska-Tierling Anna

Kryków Jerzy

Wyszyński Eugeniusz

Kozłowski Tadeusz

Zaczkowski Edward

Krajewski Zbigniew

Sękowski Wacław

Kwiatkowski Franciszek

W roku akademickim 1958/59 tytuł magistra inżynierka mechanika
 otrzymali:

Bachonko Franciszek

Filipowicz Jerzy

Chranowski Stanisław

Gmitrowicz Remigiusz

Miodek Jan

Sznajder Antoni

Pajak Konrad

Wejss Piotr

Rodziewicz Marian

Wojewoda Kazimierz

Rzadkosz Stanisław

Zieliński Roman

W roku akademickim 1959/60 tytuł magistra inżyniera mechanika
otrzymali:

Bojarski Janusz

Paśko Czesław

Budyłowski Jerzy

Pater Jan

Butkiewicz Eugeniusz

Szamkołowicz Romuald

Bogdanowicz Bolesław

Pryk Jan

Budzyński Jerzy

Szczawik Ludwik

Grendys Zdzisław

Sadowski Tadeusz

Gulbiński Jan

Silewicz Zygmunt

Gębarski Jerzy

Skupski Stanisław

Gołębiowski Mieczysław

Skrzypiński Czesław

Hryń Edward

Sokołowski Bronisław

Hrynkiewicz Zbigniew

Sosnowski Kazimierz

Iwanowski Wacław

Sakowski Mieczysław

Jankowski Julian

Szrajber Sławomir

Kiryczuk Józef

Sobczak Wojciech

Kula Józef

Świtalski Henryk

Klein Edward

Śliwiński Eugeniusz

Kowalczyk Zygmunt

Staniewicz Czesław

Karakulski Janusz

Tomaszewski Stanisław

Legutko Stanisław

Świercz Marcell

Lipecki Stanisław

Tupajko Henryk

Mackiewicz Piotr

Wojtczak Zygmunt

Makówka Franciszek

Wrzołek Józef

Maziarz Zdzisław

Wojewoda Kazimierz

Macher Wiesław

Ziomer Janusz

Olesiński Stefan

Zieliński Roman

Czrępowski Włodzimierz

W roku akademickim 1960/61 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Banasińska Jolanta	Miszewski Władysław
Bogdanowicz Zdzisław	Mielczarek Maciej
Biernat Marian	Marciniak Zbigniew
Bobeki Adam	Marchelek Krzysztof
Demski Jan	Malicki Stanisław
Górecki Teodor	Malesa Władysław
Gibowicz Mieczysław	Marciniak Zbigniew
Iglantowicz Tadeusz	Nowicki Henryk
Jankowski Jakub	Orzechowski Adam
Jagodziński Zygmunt	Orylski Leszek
Jakubowski Mieczysław	Przewięźlikowski Stanisław
Jarosz Ryszard	Szlendak Roman
Kabat Mieczysław	Tarnowy Stanisław
Kania Andrzej	Wrzołek Wiktor
Kalinka Stanisław	Wolski Mirosław
Knita Mirosław	Wolt-Kacprzak Iwona
Kwiatkowski Franciszek	Zygmuntowicz Teresa
Kram Edward	Żudro Antoni
Kubik Zygmunt	Zapaśnik Tadeusz
Mazgowoj Michał	Żymierski Zbigniew

tytuł magistra inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Amanowicz Zdzisław	Kotecki Mieczysław
Bartosiewicz Jerzy	Krupa Stanisław
Czerwiński Józef	Majchrzak Sławomir
Czuchowski Wacław	Mirowski Hieronim
Konarzowski Romuald	Miszewski Władysław

W roku akademickim 1961/62 tytuł magistra inżyniera mechaniki
otrzymali:

Bielecki Remigiusz	Lewandowski Donat
Banach Wojciech	Krawczyk Eugeniusz
Borzdynski Janusz	Lewandowski Walerian
Barański Kazimierz	Kubiak Albin
Bełdowski Grzegorz	Lietz Jan
Błażowski Józef	Lisiecki Józef
Berg Teodor	Maciejewski Zbigniew
Biernacki Felicjan	Mikaszewski Albert
Boradyń Wacław	Maj Waldemar
Dywiczak Jan	Malesa Władysław
Briks Wojciech	Nachyła Eugeniusz
Cieślak Stanisław	Nowacki Leszek
Dzieża Jan	Orlik Eugeniusz
Czałczyński Zbigniew	Orliński Mieczysław
Franckowski Olgierd	Otremba Jerzy
Dominko Cezary	Piotrowicz Jan
Gajowy Józef	Polakiewicz Zbigniew
Krawiec Janina	Pietruszewicz Walenty
Galant Marian	Prasalski Daniel
Kobyliński Janusz	Pawelski Feliks
Górski Alfred	Rackowski Feliks
Hajdrych Waldemar	Rejowski Tadeusz
Juźwa Zbigniew	Radkowski Apolinary
Kaliszewski Alojzy	"Rohricht Alfred
Kochmański Ryszard	Rochowiak Janusz
Kacprzak Ryszard	Staniszewski Jan
Konowicki Henryk	Sint Artur
Kalinowski Kazimierz	Strecker Ryszard
Krupowies Mirosław	Stępniewski Alfred
Kruciański Stanisław	Szafraniak Mieczysław

Sytnik Adam	Wieluński Marcin
Sinicki Leon	Wysiecki Mieczysław
Taraszkiewicz Zdzisław	Wojteczuk Andrzej
Trzasański Stefan	Zych Stefan
Tarnowski Tadeusz	Żmudzki Stefan
Tupalski Jan	Żmijewski Władysław
Tittenbrun Hanna	Żurowski Mirosław
Towarek Adolf	

tytuł magistra inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Burak Leszek	Rędkosz Stefan
Chrzanowski Stanisław	Sokołowski Lucjan
Heine Adam	Strzyż Józef
Kisieliński Józef	Szumiela Jerzy
Miodek Jan	Tęczyński Zygmunt
Pająk Jan	

W roku akademickim 1962/63 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Burakowski Grzegorz	Kozioł Aleksander
Braun Kazimierz	Kłapciński Leszek
Bereza Ryszard	Kłosowski Jerzy
Cebula Edmund	Lendzion Stanisław
Czerwonka Stanisław	Lech Aleksander
Dominiak Erazm	Marciszewski Sergiusz
Dobrohorski Andrzej	Mickiewicz Bogusław
Dolegaj Henryk	Müller Bogusława
Fischbein Kazimierz	Narosz Andrzej
Górny Norbert	Osiński Zbigniew
Klapsa Stanisław	Piskorcki Bogusław
Kotulak Kazimierz	Rychlewski Stanisław
Kominek Wojciech	Smaczyk Franciszek

Smoczyk Stanisław	Tyszka Jeremi
Skalimowski Kazimierz	Towarek Adolf
Szauliński Jan	Terech Leon
Sys Jan	Urbańczak Krzysztof
Szczerbo Tadeusz	Wulkowicz Stanisław
Soliński Józef	Wiedlich Henryk
Stefański Zbigniew	Wiśniewski Władysław
Tarnowy Stanisław	Zdanowicz Jerzy

tytuł magistra inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Bieliński Józef	Kurowski Krzysztof
Czerwonka Stanisław	Lech Aleksander
Figurski Marcei	Piskorski Bogusław
Fischebein Kazimierz	Popławski Czesław
Kałuża Arnold	Tyszka Jaremi
Kominek Wojciech	Waśko Leon

W roku akademickim 1963/64 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Abramowicz Edward	Kamiński Przemysław
Baron Henryk	Kuczewski Marian
Borsuk Stanisław	Kiernicki Franciszek
Boroń Zenon	Kwiatkowski Franciszek
Bronikowski Przemysław	Konieczny Zygmunt
Błażyński Krzysztof	Kruk Ryszard
Dubiński Andrzej	Jeleń Jerzy
Brenda Jan	Lewandowski Jan
Chmielowski Maciej	Mantur Henryk
Fenczak Władysław	Miller Zenon
Dzienisiewicz Józef	Misiak Lucjan
Gadletz Ryszard	Miłosz Eugeniusz
Gajdziewicz Zygmunt	Nalewajko Jerzy

Neuman Krzysztof	Szreder Bogdan
Osmulski Zdzisław	Szymczak Stanisław
Obremski Tadeusz	Teler Eugeniusz
Ochodek Ludwik	Wamowicz Jan
Pietrzak Bogdan	Wieselter Aleksander
Prowans Marek	Wiśniewski Andrzej
Rotkiewicz Ryszard	Willam Andrzej
Sobkowiak Edward	Żółkowski Zbigniew
Stręk Eugeniusz	

tytuł magistra inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Baron Henryk	Piszczyk Stanisław
Mikołaj Eugeniusz	Zaciewski Andrzej

W roku akademickim 1964/65 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Błażewicz Tadeusz	Łańdański Stanisław
Długosz Ryszard	Napiórkowski Tadeusz
Grzybowski Henryk	Nowak Zdzisław
Grzesiak Bronisław	Trybocki Mirosław
Honczarenko Jerzy	Tyszkiewicz Roman
Karczewicz Andrzej	Wilk Stanisław
Kohane Eugeniusz	Zych Roman
Lewandowski Michał	

tytuł magistra inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Gajda Jan	Jankowski Adam
Grzywacz Stanisław	

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Baniewicz Czesław	Kwietniowski Ludwik
Bieguński Tadeusz	Liwski Stanisław
Bożko Antoni	Majewski Henryk
Dominkiewicz Jerzy	Mażkiewicz Tadeusz
Drobny Jerzy	Młokosiewicz Henryk
Duszyński Eryk	Nieszkowski Krzysztof
Dylak Leszek	Paszkowski Bohdan
Dynowski Marian	Petters Leszek
Górecki Rajmund	Płocharski Zenon
Grzybek Eugeniusz	Radzikowski Wiesław
Gutowski Piotr	Rajewski Romuald
Hortyński Antoni	Stachurski Tadeusz
Jabłonowski-Snacki Bohdan	Stankiewicz Franciszek
Jachimowicz Felks	Stępień Wojciech
Kamiński Janusz	Stoiński Witold
Kotwas Józef	Szczepaniak Józef
Kowalski Jerzy	Wierciński Krzysztof
Kozieradzki Cezary	Wydrzycki Romuald

W roku akademickim 1965/66 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Dąbrowski Andrzej	Jurcan Jan
Dżenajewicz Józef	Kopciewicz Izabela
Domański Marian	Kuźma Tadeusz
Gugółka Zygmunt	Kuźmicki Jan
Filipek Andrzej	Koraluk Leon
Kownacki Eligiusz	Kopczyński Stanisław
Habrych Zenon	Kowalczyk Jerzy
Gilewski Stanisław	Kosowski Jerzy
Hanc Czesław	Lisiecki Adam

Lewandowski Zdzisław	Schönen Ludwik
Milde Janusz	Sinicki Robert
Mackiewicz Jan	Stanik Janusz
Niewiarowski Krzysztof	Uraś Antoni
Pacuk Stanisław	Walejko Edward
Porwich Henryk	

W roku akademickim 1966/67 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Antonowicz Wiesław	Mizerski Onufry
Baran Stanisław	Michaluk Wacław
Bobecki Adam	Michalik Jan
Brzeziński Stefan	Myśliwiec Romuald
Dobrzycki Jacek	Nowak Stanisław
Fuksiewicz Mieczysław	Niewmierzycki Leszek
Dmytryk Michał	Nesterowicz Stanisław
Gaweł Stanisław	Nowacki Mieczysław
Gajda Andrzej	Ostrowski Jerzy
Kaczyński Włodzimierz	Organisty Andrzej
Kowalik Andrzej	Przybyła Antoni
Koniecko Ryszard	Pałka Marek
Kostrzewa Zbigniew	Pacut Janusz
Kucium Klemens	Psiurski Jan
Kogutiuk Janusz	Rogowski Waldemar
Korpak Tadeusz	Rozbicki Zygmunt
Kramarz Edward	Różycki Wojciech
Lange Jerzy	Szymkiewicz Augustyn
Lis Roman	Tkustochowicz Stefan
Łukaszewski Mieczysław	Wilk Julian
Marcjasz Stanisław	Wojciechowski Włodzimierz
Maciejewski Tadeusz	Wojtanowski Stefan

W roku akademickim 1967/68 tytuł magistra inżyniera mechanika
otrzymali:

Arciszewski Antoni	Koralewski Stanisław
Balewski Henryk	Karaś Jerzy
Bajorek Adam	Lorkowski Lucjan
Binerowski Hubert	Laskowski Władysław
Bieńkowski Józef	Magdziarek Ryszard
Bielecki Jan	Markowski Andrzej
Bocher Jan	Miś Tadeusz
Bajll Leszek	Małysa Zbigniew
Bieńkowski Andrzej	Niewiarowski Zenon
Cieślak Tadeusz	Obojski Antoni
Czapska Maria	Ocicki Lechosław
Fic Krzysztof	Pietras Wiesław
Górski Kazimierz	Peitler Bohdan
Góźdz Wacław	Płaskonka Ryszard
Haska Marian	Prucnal Władysław
Hryniewicz Tadeusz	Rożak Wiktor
Jachim Jan	Staniszewski Wiesław
Janas Roman	Szwonder Rajmund
Iwanow Ryszard	Szymanowicz Jan
Jeż Jerzy	Szczuciński Zbigniew
Kryśków Zygmunt	Sperski Romuald
Kuś Wiesław	Sawicki Bolesław
Kozicki Bogumił	Snella Ryszard
Kolbiarz Andrzej	Świercz Stanisław
Klimaszewski Leszek	Skolimowski Kazimierz
Kowalewski Wacław	Szymański Andrzej
Karbowniczek Aleksander	Szeterlak Władysław
Kądra Jan	Tokarzewski Cezary
Koziorowski Henryk	Użarowski Andrzej
	Wandrey Piotr

Włodarczyk Ryszard

Woronko Zbigniew

Wiewióra Jan

Wieczorek Wiesław

Wilniewicz Józef

Wiszczer Piotr

Zakrzewski Jerzy Jan

Zimmermann Jerzy

Znorko Antoni

Zając Zdzisław

Zwiegincew Bohdan

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Awdziej Zbigniew

Bieńkowski Józef

Brzuska Bogumił

Bulow Bogusław

Gabriel Andrzej

Kamiński Romuald

Klimaszewski Leszek

Kogutiuk Janusz

Kopiec Władysław

Koralewski Wacław

Korpak Tadeusz

Lewandowski Marian

Libura Władysław

Lis Roman

Małoniec Marek

Matysiak Stefan

Michalski Marek

Michniewicz Mikołaj

Mokrzejcki Adolf

Niewiarowski Zenon

Oczkowski Stanisław

Ostrowski Mirosław

Pacewski Edward

Pawłowski Jan

Pięciurek Zdzisław

Rowiński Eugeniusz

Siecicki Leszek

Skorek Stanisław

Sławiński Andrzej

Stola Krzysztof

Szatkowski Józef

Szterlak Władysław

Torkowski Lucjan

Trzeciak Włodzimierz

Uljasz Roman

Walczak Stanisław

Werner Henryk

Włodarski Jerzy

Wroński Lech

Żmuda-Trzebiatowski Jan

W roku akademickim 1968/69 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Awdziejewicz Franciszek	Kaczmarek Erwin
Aliszewski Zenon	Kozakiewicz Henryk
Bąk Czesław	Kalinowski Zbigniew
Bełkowski Bogumił	Kozak Tadeusz
Bogaczewicz Henryk	Kryszczyński Stanisław
Banaś Franciszek	Kowalczyk Zygmunt
Buczko Tadeusz	Lewczuk Zdzisław
Czerwiński Zdzisław	Łuczak Jerzy
Cabaj Stanisław	Łukjanowicz Michał
Czerniec Stanisław	Maślanka Jan
Ćwikło Jerzy	Mościcki Kazimierz
Dolata Włodzimierz	Markiewicz Zdzisław
Data Adam	Mikuła Lechosław
Dżokas Kostas	Nowarski Józef
Dybioch Mirosław	Nowakowski Jerzy
Chromy Stanisław	Osiński Włodzimierz
Florczak Zbigniew	Otlik Werner
Grzelczak Sławoj	Pleskacz Stanisław
Głoński Antoni	Poźniak Romuald
Gliński Piotr	Piotrowski Wiesław
Gerlach Aleksander	Pietrzyk Antoni
Grabski Włodzimierz	Romaniuk Adam
Horodyński Jan	Richert Rudolf
Jaciubek Waldemar	Rucz Jerzy
Jarocki Waldemar	Szczerbiński Zdzisław
Jędrusik Zbigniew	Symotiuł Jan
Kuba Kazimierz	Sokołowski Władysław
Kokoszcyński Wojciech	Sławiński Andrzej
Kałas Józef	Stopnicki Ignacy
Kozak Eugeniusz	Szwengier Grzegorz

Stasiak Stanisław	Utkin Tychon
Słowiński Andrzej	Urbańczyk Zdzisław
Suszek Michał	Wysocki Henryk
Shona Edward	Wieczorek Wiesław
Szupiński Jan	Wyhadańczuk Waldemar
Skorza Edward	Węgorski Janusz
Staruch Roman	Wowerski Józef
Staroniewski Marian	Wasilewski Lech
Sobociński Janusz	Żelazowski Lucjan
Tymkowski Stefan	

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Bojko Stanisław	Nowak Karol
Ciszewski Eugeniusz	Pakulski Stefan
Domalski Edward	Pilarczyk Czesław
Grynkiewicz Zbigniew	Pochwat Leszek Józef
Hosner Jerzy	Rojewski Marian
Hrut Zdzisław	Szerszenowicz Tadeusz
Janiak Ireneusz	Szlachta Kazimierz
Kloc Stefan	Szniłko Jan
Kopytko Zdzisław	Tomkiel Leszek
Krukowski Kazimierz	Wojnarowski Adam
Nowak Bogdan	

W roku akademickim 1969/70 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Aleksandrowicz Ryszard	Baran Janusz
Antipow Teodor	Bielenny Ziemowit
Baraniewski Michał	Burak Jan
Bieńko Franciszka	Dąbek Henryk
Brejt Urszula	Dzierzak Ryszard
Bieda Roman	Fedorowicz Czesław

Goździak Jerzy	Mściwojewski Mirosław
Grudziński Jerzy	Matysek Andrzej
Grela Mieczysław	Mazuryk Stanisław
Gryka Tadeusz	Ostojski Jan
Gawlik Jan	Oziewicz Władysław
Goryczko Józef	Owidzki Michał
Gmurczyk Ireneusz	Onufrej Zuzanna
Henkie Jerzy	Palczewski Janusz
Hajduś Wacław	Pawlak Zbigniew
Haligowski Marian	Pyś Stanisław
Horzowski Manfred	Pawlewicz Zbigniew
Imbra Stefan	Parol Zbigniew
Iwański Leon	Radmoski Ryszard
Ignatowicz Tadeusz	Rogiński Władysław
Jarząb Marian	Rajewski Przemysław
Jaskierski Adam	Srostak Ryszard
Joch Jan	Sokołowski Waldemar
Kubacki Aleksander	Stenkiewicz Zbigniew
Korzeń Zygmunt	Szulc Tadeusz
Korzeniewski Mieczysław	Stępień Kazimierz
Końtun Jan	Szulas Nikos
Kondratowicz Czesław	Szuba Andrzej
Kozik Roman	Stecyk Roman
Klenowski Jan	Strawa Tadeusz
Kukiełka Gustaw	Siech Marek
Kuklis Benedykt	Stepaniak Ryszard
Lulka Wojciech	Szczypek Jerzy
Makarewicz Ryszard	Stanisławski Józef
Maciszewski Stanisław	Ulanowicz Tadeusz
Możejko Czesław	Trzeciak Zygmunt
Majewski Tadeusz	Woźniak Wincenty
Muż Roman	Wojdziak Stanisław

Wielopolski Andrzej

Żuk Bronisław

Zakrzewski Bogusław

Zientak Bronisław

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Budzyński Jarosław

Nowaczek Wacław

Chrzanowski Zenon

Okuniewski Henryk

Derol Jerzy

Pokusa Aleksander

Duklanowski Wojciech

Stańczyk Jan

Falan Edward

Stańkowski Jerzy

Gamdzyk Jacek

Stawiszyński Edmund

Gdanietz Piotr

Stępień Jerzy

Góra Władysław

Stypczyński Ryszard

Hebdowski Emanuel

Szczepański Franciszek

Jarosław Stanisław

Sydor Józef

Kasperowicz Olgierd

Wołyniec Zbigniew

Kusio Jan

Woźny Tadeusz

Mikołajczyk Aleksy

Zegarowicz Czesław

Miśkiewicz Stanisław

Żuk Marian

W roku akademickim 1970/71 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Andykowski Andrzej

Dziedziwicz Jerzy

Baniukiewicz Tadeusz

Dawrek Bogdan

Brylak Zbigniew

Faleński Waldemar

Bryko Ryszard

Falendysz Bronisław

Bobrowicz Andrzej

Gutowski Wojciech

Czerniawski Ryszard

Gołbowski Franciszek

Bucholtz Andrzej

Gibczyński Ryszard

Ciring Jakub

Gibutowski Jerzy

Daszkiewicz Edward

Grosz Ryszard

Dudek Roman

Haraczyński Piotr

Henszke Piotr

Horyński Leszek

Iwanicki Marian

Jocz Józef

Jachowski Andrzej

Jański Jerzy

Janicki Jan

Kałuża Józef

Kalinowski Tadeusz

Kubiak Mirosław

Kabelak Bazyl

Kędzior Marian

Kowalczuk Krzysztof

Kriakas Kostas

Krzelnicki Jacek

Kliszek Aleksander

Koziół Wacław

Lesiakowski Grzegorz

Magdziarek Wojciech

Marjasiewicz Jerzy

Markes Adam

Molewicz Marek

Moskal Józef

Nawrocki Czesław

Ozóg Marian

Piegat Andrzej

Preślak Józef

Robaczewski Andrzej

Raszka Alina

Syroka Bogdan

Sławiński Eugeniusz

Stankiewicz Ireneusz

Stankiewicz Stanisław

Seweryn Daniel

Szczepkowski Stanisław

Słodziński Stanisław

Siedleczyński August

Trybuchowicz Henryk

Tritl Adam

Ulanowicz Tadeusz

Witek Andrzej

Wałowski Kazimierz

Walkowiak Grzegorz

Wojdała Henryk

Wreseetre Wiktor

Wlekliński Jerzy

Wojtachnia Kazimierz

Zieliński Henryk

Zieliński Ryszard

Zalewski Ryszard

Zdrodowski Stanisław

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Adamowicz Zdzisław

Anuszkiewicz Bolesław

Borchert Stanisław

Chrupek Stanisław

Ciechanowicz Stanisław

Godulski Jan

Franczak Jerzy

Kacprowicz Wiesław

Kamiński Bogumił	Olbracht Stanisław
Kamiński Zbigniew	Paoluch Leon
Kościuszkiewicz Antoni	Półjanowski Kazimierz
Kraśniewski Kazimierz	Serwach Stanisław
Krębuszewski Zbigniew	Siwierski Antoni
Kubel Bronisław	Stachowiak Jacek
Kuchta Piotr	Stankiewicz Piotr
Kukliński Marian	Sucharski Ryszard
Maskiewicz Wacław	Szmalenberg Zdzisław
Matkóch Mieczysław	Wiązowski Krzysztof
Mechowski Ireneusz	Zapisek Kazimierz
Mianowski Janusz	Żero Tadeusz
Najmowicz Wojciech	Żminkowski Aleksander
Neuman Zbigniew	

W roku akademickim 1971/72 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Brelinowicz Bogdan	Górnicki Kazimierz
Bech Tadeusz	Getka Ryszard
Baj Jan	Gachowski Jerzy
Banasiak Bogdan	Gomółka Władysław
Boguniecki Zbigniew	Gliński Michał
Bełzowski Stanisław	Hyla Ryszard
Bączyk Henryk	Hanc Grzegorz
Czarny Adam	Jaworski Józef
Czerwiński Wojciech	Lewandowski Ryszard
Czepłowski Jacek	Lizewski Władysław
Dehniel Jaromir	Kurowski Bolesław
Duklanowski Leszek	Kudźma Zygmunt
Dzierliński Andrzej	Kalenik Zbigniew
Felski Mirosław	Kłużewicz Henryk
Frankowicz Andrzej	Kowalski Otmar

Kondyjowski Jan
 Kosiński Marian
 Mkułski Tomasz
 Matysiak Andrzej
 Michalski Ryszard
 Matyszczak Marek
 Marzymowski Arkadiusz
 Milewski Mirosław
 Małyska Grzegorz
 Modelewski Lesław
 Mulica Stanisław
 Miller Zbigniew
 Majewski Zbigniew
 Motyk Jan
 Nowak Zbigniew
 Otremba Ernest
 Orzędała Leszek
 Olszewski Janusz
 Piotrowski Wacław
 Prabucki Lech
 Palczewski Remigiusz

Prokopowicz Jerzy
 Rodak Tadeusz
 Remplakowski Janusz
 Sobiecki Michał
 Stapl Michał
 Suwalski Jerzy
 Surajda Leszek
 Szewczyk Grzegorz
 Tymbarski Andrzej
 Urbaniak Waldemar
 Walas Ryszard
 Waniak Edward
 Welc Jan
 Wojciechowski Mirosław
 Wnukiewicz Kazimierz
 Zadrag Wojciech
 Zarzycki Zbigniew
 Ziółkowski Stefan
 Zaborowski Andrzej
 Szarapanowski Jerzy
 Sliwiński Stanisław

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)
 otrzymali:

Abramowicz Stefan
 Aleksander Ireneusz
 Barliczka Stanisław
 Bartoszczuk Jan
 Biegun Kazimierz
 Błoński Jerzy
 Chaczyński Jerzy
 Dąbek Roman

Dziarnowski Gerard
 Dziób Zbigniew
 Gładki Mieczysław
 Godlewski Zenon
 Grzebieluch Józef
 Jacyno Lech
 Januszewski Bernard
 Jasiunas Waldemar

Jelewski Zbigniew	Radliński Eugeniusz
Juszkowski Jacenty	Siwiński Władysław
Kierkosz Jarosław	Skirmunt Zbigniew
Kwiatkowski Stanisław	Solka Józef
Nadachewicz Rajmund	Strużyk Aleksander
Nowakowski Zbigniew	Sznabowicz Edward
Pacek Jerzy	Sycz Miron
Piechocki Zygmunt	Szyszo Czesław
Porczyk Alojzy	Wojtowicz Andrzej
Przyborowski Józef	Żero Antoni

W roku akademickim 1972/73 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Andrzejczak Ryszard	Grabian Janusz
Bednarek Ryszard	Gandurski Józef
Biernacki Stanisław	Górski Józef
Brzostek Zofia	Gawin Zygmunt
Błażowska Wiesława	Gutkowski Adam
Burda Tadeusz	Juszczyński Wiesław
Charasna Teresa	Jędrzychowski Zbigniew
Czyż Lechosław	Józefowicz Piotr
Dudek Włodzimierz	Jarzęcki Ryszard
Dębek Zbigniew	Jaroszewicz Wiesław
Diakowski Aleksander	Jurkiewicz Stefan
Dacaj Jan	Kornacki Zygmunt
Dęga Bogdan	Kuran Stanisław
Dębowska Elżbieta	Kaczanowski Tadeusz
Drozdowski Ryszard	Konowalski Marian
Dębrowski Ryszard	Kowalski Marian
Dziaduch Tadeusz	Kubiak Jerzy
Fukacz-Pracz Elżbieta	Kozaryn Czesław
Falkiewicz Janusz	Keimus Jerzy

Kękałec Stanisław	Sawicki Andrzej
Lachowicz Andrzej	Sołtysiak Lech
Lenart Stanisław	Szafraniec Stanisław
Lewandowski Andrzej	Szczęśniak Jerzy
Malinowski Edward	Szybiak Stanisław
Mencel Jerzy	Szczepański Tadeusz
Misiewicz Andrzej	Sukiennicki Ryszard
Moroza Jan	Tokarz Marian
Napióntek Barbar	Turzyński Andrzej
Nowosiadły Michał	Tabalich Edward
Ołdakowska Janina	Wołczkiewicz Wiesław
Oziewicz Romuald	Włodarczyk Andrzej
Pachciarek Kazimierz	Wierzbiński Antoni
Popski-Lipski Grzegorz	Zawadzki Tadeusz
Ryl Ryszard	Zentor Jan
Robak Tomasz	Ziemak Waldemar
Scheibe Mieczysław	Zentor Wanda
Sachar Konstanty	Ziółkowski Jacek
Sobczak Franciszek	Żebrowski Marek
Spirydowski Mieczysław	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Bielik Tadeusz	Mazur Marian
Bieńko Walenty	Najdora Jan
Dobrołowicz Wiktor	Nowak Zenon
Kaźmierczak Kazimierz	Redosż Jan
Łosowski Ryszard	Ziarnik Roman
Matejko Ambroży	

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Adamowicz Ryszard	Milewski Jerzy
Bohosiewicz Andrzej	Pawelczyk Józefat
Chmielecki Andrzej	Ponto Alicja
Grabowski Czesław	Poźniak Irena
Garliński Edmund	Rymkiewicz Bogdan
Hemerling Jerzy	Sławiński Benedykt
Holeczek Adam	Słomińska Jadwiga
Kowalczyk Zbigniew	Stańczyk Henryk
Linka Marian	Stecki Janusz
Janik Antoni	Wojcicki Stanisław
Makowski Tadeusz	

W roku akademickim 1973/74 tytuł magistra inżyniera mech

otrzymali:

Abucewicz Aleksander	Checkowski Karol
Andrzejczak Roman	Czyżykowski Bogdan
Bałaszewicz Bogusław	Chain Władysław
Binko Michał	Derkacz Andrzej
Baran Jerzy	Dziurleja Leon
Baranowski Wiesław	Dziewanowski Jerzy
Błazowski Andrzej	Drewek Jan
Bereza Bogusław	Deregielwicz Janusz
Borowiak Jerzy	Dąbrowski Ryszard
Burakowski Leszek	Fons Piotr
Biegus Krzysztof	Feretycka-Hajdasz Iwona
Bielawski Piotr	Gieleniak Eugeniusz
Berczyński Stefan	Gajewski Bogdan
Czujko Jerzy	Grześkowiak Jerzy
Cukier Sławomir	Gajlewicz Lech
Chmielewski Krzysztof	Gołębiewski Józef

Grochowski Ryszard	Kiełbowicz Stanisław
Hippmann Zbigniew	Karliak Jacek
Hajdasz Marian	Kuśnierek Jacek
Hęcka Włodzimierz	Kowalczuk Franciszek
Hundert Kazimierz	Kawiak Ryszard
Heroczyński Jacek	Kozicki Kazimierz
Horbatowicz Stanisław	Lubasiński Jerzy
Irzyk Grażyna	Lipnicki Zygmunt
Jasiński Walenty	Lis Alicja
Juszkiewicz Władysław	Lambert Zbigniew
Jaszewski Wojciech	Laskowski Kazimierz
Jazukiewicz Alfred	Lopata Ryszard
Jędraszewski Tadeusz	Łabuć Leon
Jakimowicz Jerzy	Łuczak Lesław
Kraczewski Wojciech	Mazurek Zdzisław
Królak Marek	Marczak Jan
Kuśmierz Bronisław	Monczyński Robert
Kulbiej Marian	Mela Jacek
Kupś Jacek	Michalak Mieczysław
Kocewicz Tomasz	Matejski Mariusz
Kośmiński Jacek	Machowski Eugeniusz
Kowalewski Ryszard	Miziak Bogdan
Kaczanowski Jan	Majewski Eugeniusz
Kupka Zdzisław	Mystek Wiesław
Kostkiewicz Piotr	Matuszewski Jerzy
Kania Ryszard	Madęła Roman
Karbicki Lech	Malinowski Leszek
Kluczkowski Wiesław	Michalski Konrad
Kurczewski Zbigniew	Marcińczyk Jerzy
Kucol Marek	Nardy Sławomir
Karpiwnicki Wiktor	Nowak Zbigniew
Karbota Zbigniew	Nowacki Krzysztof

Nawrot Tadeusz	Szeląg Jan
Ostrowski Wojciech	Skrobat Czesław
Olech Bogusław	Sidoruk Zbigniew
Pasternak Wojciech	Skroba Mieczysław
Piaseczny Jan	Szymański Czesław
Pawlaczyk Ryszard	Szczepański Józef
Paziewicz Józef	Szrukienias Władysław
Prach Jerzy	Sawicki Edward
Pastwa Krzysztof	Słomiński Marian
Podębski Zdzisław	Stacek Marek
Parczewski Stanisław	Sztymia Jan
Pałys Jerzy	Tomków Jan
Pietkun Józef	Tabakiernik Adam
Przydział Wincenty	Wasilewski Janusz
Pływaczek Marian	Wasilewska Maria
Radzanowski Tadeusz	Wikliński Ryszard
Rytiński Zenon	Walenia Czesław
Rechmal Zygmunt	Wielowiejski Jerzy
Romanowski Wiesław	Wilk Józef
Rudawski Józef	Witt Marian
Roszczyk Grzegorz	Woźniak Mirosław
Rojewski Ryszard	Walukiewicz Grzegorz
Sobczak Jerzy	Woźny Jerzy
Szelangiewicz Tadeusz	Woźniak Jerzy
Sztukowski Roman	Zawadzki Wojciech
Sobków Szymon	Zaczyński Andrzej
Szczygieł Andrzej	Zasada Marek
Siedmiogrodzki Wojciech	Zbroja Zbigniew
Szczur Marian	Zasada Stefan
Siemiański Stanisław	Żwirko Jerzy
Szefner Zbigniew	Żyliński Andrzej
Stankiewicz Jerzy	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Białkowski Antoni	Miezejewski Mieczysław
Kozłowski Jerzy	Mojecki Czesław
Król Józef	Matuszczyk Włodzimierz
Lewandowski Jan	Niedziółka Stefan
Listwoń Eugeniusz	Nowakowski Stanisław
Ligoski Antoni	Świst Halina
Ługowski Stanisław	Szarzyński Marian

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Brzeźniakiewicz Narcyz	Lachowski Kazimierz
Cieślewicz Ryszard	Miluniec Ryszard
Gidyński Jerzy	Nabiałczyk Henryk
Głaza Edmund	Perkowski Wacław
Gorzyński Włodzimierz	Sadowski Piotr
Kabat Henryk	Słomkowski Stanisław
Kłupś Henryk	Ślusarczyk Jerzy
Kolabarczyk Artur	Ślusabowicz Albin
Konopka Gustaw	Stokowski Jan
Kozłowski Zbigniew	Szczepański Leszek
Krawczyk Ryszard	Sulibiński Tadeusz
Kruszyński Zbigniew	Wdowiak Zenon

W roku akademickim 1974/75 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Bogutyn Andrzej	Bigus Tadeusz
Balejko Jerzy	Biały Lech
Błażowski Franciszek	Bielennik Bożena
Banach Kazimierz	Birkenfeld Wiesław
Biekuś Kazimierz	Chalamoński Mariusz

Czaplński Kazimierz
 Drygas Jerzy
 Deskiewicz-Kordyka Małgorzata
 Dymitrenko Henryk
 Dopierała Grzegorz
 Dmitriew Jerzy
 Ferdyna Jan
 Fic Maciej
 Florczak Tadeusz
 Grabowski Witold
 Gładych Andrzej
 Glapa Zbigniew
 Grochowski Wiesław
 Grieger Andrzej
 Jachimowicz Ryszard
 Jaworski Zbigniew
 Kosz Bronisław
 Karpiński Andrzej
 Kierys Roman
 Kordyka Ryszard
 Komowski Leszek
 Krzanowski Kazimierz
 Kwaśniewski Leszek
 Krupowies Jerzy
 Kiper Zdzisław
 Lewandowski Zbigniew
 Łukaszyczuk Witold

Maciorowski Lesław
 Matracki Andrzej
 Marcinkowski Jan
 Maciszewski Andrzej
 Mirecki Jerzy
 Mikołajczak Henryk
 Otto Wiesław
 Pobereżny Ryszard
 Paśnicki Andrzej
 Rawski Piotr
 Rytwiński Andrzej
 Radacki Andrzej
 Rzadkowolski Zbigniew
 Szkibel Zbigniew
 Skierkowski Andrzej
 Stopiński Ryszard
 Szymkowiak Bogusław
 Spiegiewicz Zdzisław
 Szczepaniak Bogdan
 Tarkiewicz Andrzej
 Wołos Tomasz
 Wawrzykowski Tadeusz
 Wasiluski Józef
 Wierzba Mirosław
 Wojciechowski Piotr
 Wyszynski Zbigniew
 Zadwórny Mikołaj

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Dzwonkowski Stanisław
 Graczyk Antoni

Kochnowicz Stanisław
 Łokociejewski Tadeusz

Modrzejewski Henryk
 Szmajewski Eugeniusz
 Mariowski Kazimierz

Wójcik Marian
 Wołoszyn Teodor
 Żamojta Franciszek

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)
 otrzymali:

Anulewicz Tomasz
 Baruszak Mieczysław
 Całczyński Janusz
 Chamrotowicz Bogdan
 Durda Jan
 Gorgolewski Bogdan
 Fabiś Włodzimierz
 Góralski Lech
 Grażawski Jerzy
 Hajn Stefan
 Jasionas Antoni
 Jaroszewicz Romuald
 Kielecki Ryszard
 Knopilk Lechosław
 Komołowski Lognin
 Kordyka Andrzej
 Kozakiewicz Jerzy

Kuziarno Jerzy
 Lewicki Bronisław
 Madany Andrzej
 Machałowski Mirosław
 Matyjaśkiewicz Zbigniew
 Matyjewicz-Maciejewicz Janusz
 Moliński Piotr
 Radziński Jacek
 Snostin Adam
 Śledziwski Tadeusz
 Szymański Jarosław
 Szczucki Zdzisław
 Terlecka Kazimiera
 Tomaszewski Henryk
 Wąsik Wojciech
 Zawierucha Zbigniew
 Ziajka Jerzy

W roku akademickim 1975/76 tytuł magistra inżyniera mechanika
 otrzymali:

Beling Paweł
 Bajuk Zbigniew
 Batura Mariusz
 Christodulu Periklis
 Cygiel Antoni
 Draczyński Bogdan

Dubik Bogdan
 Dobrański Antoni
 Dobek Tomasz
 Dopieralski Jacek
 Dworakowski Wiesław
 Drewniak Tadeusz

Damian Wiktor	Rudny Jnausz
Górnik Włodzimierz	Rogosiński Edward
Grobelny Stanisław	Romańczuk Władysław
Gransicka Gabriela	Rożewski Wojciech
Ganki Roman	Rybacki Jerzy
Jutrzenka-Trzebiatowski Marek	Szkwir Władysław
Jabłoński Grzegorz	Sawczyn Maciej
Klimentowski Andrzej	Szafiński Leszek
Karczmowski Piotr	Sześciło Leopold
Kozłowski Marek	Sienkiewicz Jerzy
Łuzak Henryk	Standowicz Tadeusz
Łukiewski Krzysztof	Taczała Piotr Andrzej
Maćkowiak Henryk	Taczała Franciszek
Nowakowski Andrzej	Tarnawski Zenon
Osmalek Waldemar	Tomczak Wojciech
Orchowski Marek Józef	Tuszyński Leonard
Puławski Wojciech	Wodzicki Stefan
Przyłucki Włodzimierz	Wiciński Daniel
Perlak Henryk	Wołowicz-Matias Małgorzata
Pawlik Antoni	Wyborski Zdzisław
Pętlak Jacek	Ziemlewicz Zbigniew
Pianko Edward	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Bornowicek Roman	Markowski Jan
Czaja Kazimierz	Błachaczek Andrzej
Kasperski Roman	Holc Jerzy
Kasior Piotr	Pawłowski Roland
Mróz Jerzy	Siwek Tadeusz
Rłowski Stanisław	Wróbel Eugeniusz
Tonn Ireneusz	Wojciulewicz Stanisław
Błoński Eugeniusz	

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Abrahamowicz Stefan	Kulik Czesław
Bartoszewicz Eugeniusz	Lewęzycki Włodzimierz
Cieślak Marian	Łoś Stefan
Czarski Krzysztof	Michalak Roman
Dacholczyk Mieczysław	Pieczynski Eugeniusz
Deroński Ryszard	Pietrykowski Zbigniew
Gabrelski Janusz	Rembeciński Zbigniew
Galert Roman	Ruczko Edward
Glackowski Jerzy	Skowroński Henryk
Grzywacz Krzysztof	Trybek Andrzej
Janachowski Krzysztof	Wierzbicka Wiesława
Kaczmarek Kazimierz	Wojciechowski Krzysztof
Kuliberda Zbigniew	Zurowski Jerzy

W roku akademickim 1976/77 tytuł magistra inżyniera mechanika
otrzymali:

Biedunkiewicz Witold	Prajzendanc Tadeusz
Cimoch Grażyna	Pacek Malina
Drotlew Andrzej	Pakałko Zbigniew
Eliasz Zygmunt	Przygodzki Eugeniusz
Gołębiewski Stanisław	Szymański Roman
Gutowski Paweł	Szczepanik Tadeusz
Jatkiewicz Jerzy	Stefanik Andrzej
Jaworski Antoni	Trybuchowicz Bogusław
Kulik Janusz	Wachowicz Janusz
Kufel Wojciech	Wasilewski Mirosław
Krzanowski Jan	Wasilek Ryszard
Zawrynowicz Tadeusz	Winiarski Stanisław
Mickiewicz Jacek	Zaczek Andrzej
Niemiro Marek	Zieliński Aleksander
Śmiałowski Zygmunt	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Bartnicki Józef	Suszek Stefan
Łysiecki Roman	Łuszcz Czesław
Szydkowski Tadeusz	Dobrzyński Jan
Sikora Piotr	Bartłomiejczyk Zdzisław

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Apwenonek Zofia	Kowalski Michał
Bienias Kazimierz	Kupczyk Joanna
Blacharczyk Andrzej	Marcuk Władysław
Brzozowski Zygmunt	Maśliński Czesław
But Ryszard	Mencel Wojciech
Czarnecki Jan	Muszyński Jerzy
Dolega Bogumił	Petlak Jacek
Gilewski Stanisław	Pianko Edward
Gerka Sylwester	Pomian Wiktor
Goździkowski Mieczysław	Poleski Ryszard
Holz Jerzy	Pszowski Ronald
Janiszewski Krzysztof	Siwek Tadeusz
Jankowski Edmund	Standowicz Tadeusz
Jankowiak Jerzy	Tuczyński Leonard
Kaleciński Andrzej	Tyszko Ryszard
Kilan Edward	Wodzicki Stefan
Koniarski Zbigniew	Wajciulewicz Stanisław
Korszun Jerzy	Wróbel Eugeniusz

W roku akademickim 1977/78 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Andrzejczak Maria	Blechinger Zdzisław
Bodnar Stefan	Bijaczyk Janusz

Bałyga Władysław	Olszewski Leszek
Bandkowski Zdzisław	Otto Włodzimierz
Błądowski Michał	Oleszkiewicz Mirosław
Dąbrowski Waldemar	Pakos Ryszard
Dołgoszyja Krzysztof	Pakuła Bogdan
Dadasiewicz Jan	Pacholski Marek
Dziwerek Andrzej	Popielnicki Mariusz
Grodzki Marek	Rybarczyk Zbigniew
Igłowski Norbert	Ryba Jerzy
Jóźwik Wiesław	Ruszeńska Irena
Jaworski Bogdan	Sawicki Andrzej
Jagodziński Maciej	Strzyżewski Marek
Jóźwiak Paweł	Skurat Fryderyk
Kowalski Andrzej	Schilf Michał
Kantorek Barbara	Szpak Mieczysław
Kościuk Franciszek	Sycińska Danuta
Kutrzuba Zbigniew	Sarna Zbigniew
Klimczewski Ryszard	Torczyński Ryszard
Kosentka Ryszard	Toczyński Czesław
Mierowski Stanisław	Urbański Maciej
Matuszczak Aleksander	Wojtaszak Stefan
Modzelewski Marek	Wysocki Jan
Młodzikowski Andrzej	Wieroński Andrzej
Nozdrzykowski Krzysztof	Zawiślak Marek
Nesterowicz Jolanta	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Adamczyk Bronisław	Nowaczyk Stanisław
Gąsiorowski Jarosław	Przybyszewski Antoni
Horbat Edward	Sańko Cezary
Konieczny Zdzisław	Stolarz Aleksander
Kosowiek Bolesław	Wysocki Stanisław

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Baranowski Janusz	Nowacki Edward
Biernacki Stanisław	Nowak Zbigniew
Bożek Władysław	Pawlec Zdzisław
Cembrowski Marian	Pawlik Tadeusz
Ciesielski Bogdan	Rzędzicki Adam
Buczowski Kazimierz	Sadowski Józef
Darlużyński Krzysztof	Serbin Bronisław
Górski Gerard	Smalec Henryk
Hawrynek Waldemar	Sobas Jerzy
Hoffman Jerzy	Suwalski Andrzej
Heuszke Wojciech	Steinke Józef
Jagiełło Władysław	Tycner Stefan
Jemanowicz Ryszard	Plona Ireneusz
Kaczmarek Piotr	Ufniaż Jerzy
Kasprzak Sławomir	Urbaniak Marek
Kamiński Ludwik	Wardak Witold
Kielan Jerzy	Watynka Mieczysław
Kourpka Waldemar	Wesołowski Karimierz
Krumtoltz Waldemar	Wronski Zbigniew
Krzysztofiak Kazimierz	Uczelczyk Krzysztof
Ługowski Zbigniew	Wypych Tadeusz
Malinowski Henryk	Zamojcin Marian
Marcinkowski Andrzej	

W roku akademickim 1978/79 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Boruch Grzegorz	Czerniawski Ryszard
Bialecki Jerzy	Fornalski Piotr
Czelek Jan	Głuchowski Janusz
Ciesielski Jan	Grobelny Włodzimierz

Jasiszczak Marek	Ryncewicz Genadiusz
Jarecki Sławomir	Piotrowski Zbigniew
Kuszmir Andrzej	Szwedowski Marek
Kujawa Wojciech	Stuczyńska Krystyna
Kupś Grzegorz	Schmidt Marek
Kasperski Zbigniew	Stawiński Marian
Klisz Janusz	Tarasiuk Wojciech
Kwiatkowski Mariusz	Tylnam Alicja
Kulik Grzegorz	Wolski Leszek
Lubasińska Bogumiła	Warczak Wojciech
Luszczewski Mirosław	Zapałowicz Zbigniew
Marek Stanisław	Zaczek Danuta
Maksym Zbigniew	Zwonasz Jerzy
Pawlak Zbigniew	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Klerzyk Eugeniusz	Ludko Jan
Kotas Stanisław	

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Adamus Henryk	Jarząb Zdzisław
Bejgerowicz Grzegorz	Jawonowski Marian
Bożek Janusz	Jeżewski Zdzisław
Bukowiec Jan	Klerzyk Eugeniusz
Daszkiewicz Jan	Kołogrecki Jerzy
Dolniak Jerzy	Kotas Stanisław
Gaj Marek	Kowalski Marian
Grabiński Jerzy	Król Stanisław
Grobel Ryszard	Kubanek Robert
Happe Marian	Lis Norbert

Mędrowski Tadeusz	Tomaszewski Jerzy
Molewicki Jerzy	Urbański Wiesław
Mryniewicz Jerzy	Walczak Włodzimierz
Ożminkowski Ryszard	Witaszek Józef
Pawlic Marian	Wreliński Zbigniew
Pudło Jan	

W roku akademickim 1979/80 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Bieńkowski Bogdan	Kłoszowska Ewa
Borowski Wiesław	Kien Mieczysław
Byszkiewicz Jerzy	Lorkiewicz Jerzy
Cieloszczyk Janusz	Lis Henryk
Długokręcki Krzysztof	Łukowska Iwona
Dudek Witold	Mermadz Marek
Danielewicz Zbigniew	Madziar Jacek
Dorsz Zbigniew	Markiewicz Jerzy
Gawryszczak Maciej	Meger Tadeusz
Górecki Andrzej	Niescierek Ireneusz
Grobelny Jacek	Nocek Włodzimierz
Gaczkowski Krzysztof	Opieka Halina
Jendrzejczak Andrzej	Opieka Jerzy
Jaworek Maria	Pogorzelski Sławomir
Jaskowski Mirosław	Pakuła Jan
Jarmuż Bogusław	Pawicki Piotr
Jakubowski Włodzimierz	Paryś Grzegorz
Jóźwik Ryszard	Paszkiewicz Władysław
Jurkowski Tadeusz	Pietras Mirosław
Jachracz Szymon	Paszkiewicz Maglorzata
Kargul Jan	Pac-Pomarnacki Leszek
Karpienia Ryszard	Rudnicki Leszek
Kasprzyk Dariusz	Roszak Wojciech

Szymański Krzysztof	Staszak Zbigniew
Szczepanik Marek	Taratajcio Marek
Suchacki Wiesław	Urbański Henryk
Sejbuk Wiesław	Waszkiewicz Piotr
Strzałkowski Andrzej	Wrona Grzegorz
Sokołowski Henryk	Zasadzińska Małgorzata
Szklarski Henryk	Zielonka Marek
Szut Jan	Zaorski Bogusław
Sieczko Zdzisław	Zapłata Marek
Stankiewicz Dariusz	Zawidzki Adam
Śledź Jerzy	Żołnowski Roman

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Bobko Czesław	Steciuk Tadeusz
Mickiewicz Ignacy	Wojniś Henryk

W roku akademickim 1980/81 tytuł magistra inżyniera mechanika
otrzymali:

Brzestowski Kazimierz	Jeznach Marek
Bartków Henryk	Jarema Magdalena
Ciebień Jan	Jędrejek Mirosław
Cieślewicz Wiesław	Jankowska Alicja
Duraj Jan	Kuczyński Zbigniew
Góral Jacek	Kiszka Elżbieta
Gajek Barbara	Karpeta Anna
Gajek Dariusz	Koziński Adam
Grzybowski Andrzej	Klimkiewicz Janusz
Goździkowski Wiesław	Kowalińska Elżbieta
Hrynyszyn Janusz	Kormański Edward
Hołownia Zdzisław	Klimaszewski Andrzej
Jacikiewicz Paweł	Klimaszewski Andrzej

Lasek Jerzy

Lewandowski Krzysztof

Lorek Krzysztof

Lach Wojciech

Lech Krzysztof

Macioszek Anna

Milewicz Mirosław

Malinowski Ryszard

Marzguła Andrzej

Misiewicz Janusz

Nadolny Janusz

Olek Stanisław

Perec Małgorzata

Sadowski Andrzej

Sobieraj Krystyna

Stefański Zdzisław

Sokalski Henryk

Stefaniuk Tadeusz

Stefański Bolesław

Sochal Bohdan

Turnau Zbigniew

Taratajcio Maria

Wasik Krzysztof

Wojtowicz Dorota

Wcześniak Ireneusz

Wojtyś Marek

Wojnicki Roman

Wołowik Ryszard

Zapalski Marek

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)
otrzymali:

Białas Lech

Bajraszewski Ryszard

Brosławski Jan

Cieśla Zdzisław

Cromicki Roman

Dzięcioł Marian

Galssek Gerard

Hryńczuk Włodzimierz

Jarzynka Tadeusz

Kieźun Czesław

Kołodziński Witold

Kowaluk Alfred

Kuźma Juliusz

Masojć Longin

Polański Henryk

Rodzeń Adam

Rudomina Henryk

Sosin Krzysztof

Snarski Bogdan

Świerczyński Jan

Szymański Rafał

Truszkiewicz Wiesław

Wejdelek Stefan

Wróbel Stanisław

Zacharczuk Leonard

Żamojta Bolesław

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Agater Lech	Marcinkowski Krzysztof
Andrysiak Zbigniew	Matuszewski Jerzy
Balcerek Andrzej	Męciński Bogumił
Biernacki Kazimierz	Paluch Tadeusz
Broniszewski Waldemar	Pawlik Marek
Chomicki Roman	Pawidek Tadeusz
Dudek Zdzisław	Raunmiagi Zygmunt
Dutka Roman	Rodzion Tadeusz
Dziubiela Antoni	Śliwiński Bogdan
Górkiewicz Grzegorz	Stadura Andrzej
Guskos Janis	Stecko Zbigniew
Gwóźdź Jan	Stępnikowski Stanisław
Jacukiewicz Tadeusz	Szner Leopold
Jańczyk Tadeusz	Szymański Rafał
Kaczmarczyk Roman	Szudy Romuald
Kosidowski Egon	Twór Zbigniew
Kozak Mieczysław	Ufniaż Marek
Kowalczyk Krystyna	Wimicki Jan
Krześnicki Tadeusz	Wiśnik Czesław
Kubacz Jerzy	Wołoszyn Andrzej
Kujawski Roman	Żarski Władysław

W roku akademickim 1981/82 tytuł magistra inżyniera mechanika
otrzymali:

Pał Janusz	Cieslakiewicz Krzysztof
Piśkas Aleksander	Czech Wiesław
Bereniś Hanna	Czerniawski Bogusław
Brodak Zbigniew	Embaló Raima
Bruksza Jan	Franz Marek
Cielejewski Grzegorz	Fota Janusz

Feszczyń Małgorzata	Pabian Sławomir
Gawlik Janusz	Piasecka Wanda
Gans Robert	Podchorodecki Mariusz
Gładysz Leszek	Pabian Alicja
Izydorek Bożena	Paprota Emil
Juszek Aldona	Ptasznik Marek
Kozłowski Ryszard	Pawłowicz Józef
Kisio Marek	Pinkiewicz Paweł
Kozłowski Dariusz	Piątkowski Mariusz
Kozak Jan	Piotrowska Elżbieta
Kobierzyński Jerzy	Szczepaniak Mirosław
Kikyk Bohdan	Sołtysiak Teresa
Lipiński Marek	Stasiak Bogdan
Laskowska Natalia	Sołtysiak Mirosław
Litwin Krzysztof	Szulec Elżbieta
Łyżwa Grzegorz	Sikora Romuald
Mikołajczak Janusz	Smoleń Sławomir
Małecki Mirosław	Stachoń Edward
Michalski Mariusz	Trocha Elżbieta
Makosa Janusz	Tuz Barbara
Majka Halina	Tomczyk Janusz
Nowitkiewicz Bożena	Urbański Henryk
Onysk Bogusław	Wysokiński Dariusz
Ołowski Marek	Wysocki Jan
Oczko Ryszard	Włodarczyk Andrzej

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Chybowski Władysław	Lazarski Marian
Kugiejko Józef	Jarmoliński Józef
Kamińska Mirosława	Mindziak Marian
Krzywdziński Zdzisław	Sapiński Krzysztof

Sołtysiak Henryk

Wojtaszek Bogumiła

Wałaga Zygmunt

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Bartoszewicz Zbigniew

Olesiński Szczepan

Bartoś Henryk

Rajewicz Paweł

Drozd Jerzy

Ratajewska Jerzy

Dubrawa Zbigniew

Patalong Jacek

Dzieżyc Jerzy

Świątek Bogdan

Gierach Stanisław

Sulima Zbigniew

Hoppe Adam

Tatarowicz Jacek

Jarysz Zenon

Tusiński Andrzej

Kłoczko Stanisław

Urbański Wiesław

Kosiński Tadeusz

Uszywiec Jerzy

ączny Jerzy

Wójcicki Waldemar

W roku akademickim 1982/83 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Ambrozy Jacek

Korczyś Mirosław

Balcerowski Stanisław

Karśnicki Rafał

Biernacki Krzysztof

Kozakowski Andrzej

Berezowski Ryszard

Kawczak Bogdan

Cebulak Ryszard

Kalenik Ryszard

Danielewicz Danuta

Kamiński Robert

Grzegorzczak Remigiusz

Kalicki Zenon

Grubich Grzegorz

Kujża Henryk

Górny Leszek

Kazimierczak Waldemar

Grędzik Grzegorz

Koziarek Roman

Gajek Krzysztof

Kozakowska Helena

Gasiorowski Jerzy

Lebioda Grażyna

Jakian Piotr

Moraniec Eugeniusz

Marszałek Andrzej

Macio Zbigniew

Nondzysiak Józef

Podkowiński Przemysław

Pilarczyk Renata

Prociak Tadeusz

Podraza Grzegorz

Rymarczuk Zbigniew

Romanowski Zbigniew

Radlmacher Marek

Szafrński Dariusz

Śledź Andrzej

Siwiec Grażyna

Skura Wiesław

Stec Ryszard

Turnali Jolanta

Wieczór Jerzy

Wałdoch Józef

Więckowski Bogdan

Wasęznik Wiktor

Wróblewski Stanisław

Zięba Andrzej

Zdzienicki Jacek

Zakrzewski Tomasz

Żak Mirosław

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Bibik Mikołaj

Błaszczak Jerzy

Chmielewski Ryszard

Dębicki Jerzy

Ferdynus Tadeusz

Kubacki Leszek

Moździerz Kazimierz

Musiał Waldemar

Oleksiak Leszek

Rzepecki Marek

Świerkowski Józef

Węgrzyn Ryszard

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Czypicki Leszek

Eysmontt Ziemowit

Filipowicz Ryszard

Gierszewski Ryszard

Goździkowski Ryszard

Grabowski Jerzy

Grześkowiak Janusz

Kamińska Urszula

Kapturek Eugeniusz

Karwowski Tadeusz

Kurowski Janusz

Kozioł Leszek

Lewicki Kazimierz

Łukowiak Wacław

Oleksiak Leszek	Skorupiński Roman
Rychter Leszek	Wuj Edward
Samotik Stanisław	Zagórski Kazimierz
Sienkiewicz Kazimierz	

W roku akademickim 1983/84 tytuł magistra inżyniera mechanika otrzymali:

Andrzejczak Lech	Makówka Sławomir
Batruch Piotr	Mackiewicz Radosław
Budzisz Arkadiusz	Mokrzecki Marek
Baran Sławomir	Prokurat Janusz
Czajakowski Mirosław	Putkowska Alicja
Dąbrowski Mariusz	Partyka Andrzej
Ewiak Krzysztof	Prokurat Leszek
Falfer Jarosław	Ratuszny Grzegorz
Górska Anna	Sobczyński Andrzej
Gierliński Janusz	Szumocki Andrzej
Huzarek Małgorzata	Szewczyk Aleksander
Jarząbko Andrzej	Szałkiwiec Irena
Kośmidek Krzysztof	Szczecińska Jolanta
Kondratowicz Jerzy	Specjalska-Szczodry Grażyna
Kozik Bogusław	Wędrychowski Krzysztof
Kraszewski Andrzej	Waltrowski Jarosław
Kobłowski Ryszard	Wnuk Ireneusz
Klonowski Marian	Wojnarowski Janusz
Kordak Zbigniew	Wojnarowski Jacek
Kulejewski Marek	Walaszek Edward
Łyskanowski Adam	Zbiorczyk Janusz
Mielczarek Jerzy	Zbiorczyk Barbara
Mazurek Jarosław	

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Golisz Stefan

Redeżkiewicz Jan

Kulesza Maria

Sicichowski Ludwik

Nowokuński Marek

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)

otrzymali:

Adamek Eugeniusz

Kraszewski Marek

Franciszczak Marian

Krauska Piotr

Gembka Ryszard

Sqbolewski Adam

Kossak-Główczewski Maciej

Wydarty Wiesław

W roku akademickim 1984/85 tytuł magistra inżyniera mechanika

otrzymali:

Biernacki Andrzej

Dziedzic Janusz

Brakowski Janusz

Drzewiecka Ewa

Barański Mariusz

Dmochowska Krystyna

Bielawski Zbigniew

Feltynowski Marek

Błaszczyk Leszek

Goworek Zbigniew

Bohdanowicz Witold

Gąszczak Dorota

Budziś Jolanta

Grabski Michał

Berdyszak Ewa

Gładki Antoni

Bernardeli Andrzej

Goduński Tomasz

Bogucki Cezary

Hudyma Piotr

Białowas Jolanta

Iglantowicz Maciej

Bładosz Bogdan

Jamborski Andrzej

Chmiel Jarosław

Jakubowska Alicja

Chmielowski Jan

Kawka Zbigniew

Chodziak Halina

Karliński Leszek

Czernic Piotr

Kudła Marek

Dalkowski Krzysztof

Kiciński Marek

Kowaliński Edward
 Kozak Mariusz
 Kozłowski Zbigniew
 Kowalski Bronisław
 Kołodziej Zbigniew
 Kalkowski Dariusz
 Kostka Ireneusz
 Kępiasty Grzegorz
 Kieliszek Witold
 Kowalczyk Stanisław
 Kołodzińska Iwona
 Ludwicki Marek
 Matyjewicz-Maciejewicz Maciej
 Milc Zbigniew
 Miąsko Ryszard
 Minge Roman
 Musiała Grzegorz
 Musiała Jolanta
 Ociepa Tadeusz
 Oskroba Romuald
 Prawicki Mariusz
 Puczkarski Marek
 Piwowarczyk Jerzy
 Przybył Tomasz
 Piotrowski Arkadiusz
 Pabian Andrzej
 Roczniak Wiesław

Rybaltowicz Kazimierz
 Rogowski Dariusz
 Regel Mariusz
 Sękowski Andrzej
 Szelg Marek
 Szuflński Marek
 Słowik Janusz
 Skorupa Krzysztof
 Szpruciński Zbigniew
 Szustak Ewa
 Skalski Andrzej
 Świerkosz Marek
 Świerkowski Krzysztof
 Szewczyk Dariusz
 Sołobodowski Rafał
 Sidoruk Wojciech
 Urbański Władysław
 Sumara Leonard
 Wiese Jacek
 Włodarczyk Waldemar
 Varachowski Zbigniew
 Wit Piotr
 Waszczuk Wiktor
 Walkowski Marek
 Wyrozębska Ewa
 Zerych Marek
 Zubko Andrzej

tytuł inżyniera mechanika (studia zaoczne)

otrzymali:

Ambros Zdzisław
 Broszko Leszek

Danisz Wacław
 Dołmat Roman

Domoradzki Zdzisław
Wleischer Włodzimierz
Kowalski Tadeusz

61
Lisowski Zygmunt
Słowikowski Czesław
Reszka Czesław

tytuł inżyniera mechanika (studia wieczorowe)
otrzymali:

Bartoszewski Tadeusz
Buława Janusz
Drozdowska Małgorzata
Grzesiak Ryszard
Kuźma Tadeusz

Loksztejn Leszek
Łazowski Janusz
Sarniak Jan
Słaby Bogusław
Sternal Adam

- 1) POLITECHNIKA SZCZECIŃSKA. WYDZIAŁ MECHANICZNY - ABSOLWENCI
- 2) POLITECHNIKA SZCZECIŃSKA. WYDZIAŁ MECHANICZNY - HISTORIA
- 3) POLITECHNIKA SZCZECIŃSKA. WYDZIAŁ MECHANICZNY - MATERIAŁY

KONFERENCJNE

Biblioteka Główna
Politechniki Szczecińskiej

M.27032/2

007-027032-02-0

B-ka Wydz. Mechanicznego

B-135/2